

V l á d n í n á v r h

ZÁKON

ze dne 2014,

**kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů,
ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 275/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 356/2003 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 188/2004 Sb., zákona č. 317/2004 Sb., zákona č. 7/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 314/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 25/2008 Sb., zákona č. 34/2008 Sb., zákona č. 383/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 157/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 297/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 154/2010 Sb., zákona č. 31/2011 Sb., zákona č. 77/2011 Sb., zákona č. 264/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 85/2012 Sb., zákona č. 165/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 69/2013 Sb., zákona č. 169/2013 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. § 37f včetně poznámek pod čarou č. 31m, 56 a 57 zní:

„§ 37f

(1) Tento díl zákona zpracovává příslušné předpisy Evropské unie^{31m)} a upravuje povinnosti výrobců, posledních prodejců, distributorů a konečných uživatelů elektrických a elektronických zařízení, zpracovatelů elektrických a elektronických zařízení, která se stala odpadem, a pověřených zástupců výrobců.

(2) Tento díl zákona se vztahuje

- a) do 14. srpna 2018 na elektrozařízení náležející do skupin uvedených v příloze č. 7 části I k tomuto zákonu,
- b) od 15. srpna 2018 na všechna elektrozařízení.

(3) Od 15. srpna 2018 se každé elektrozařízení zařadí do jedné ze skupin uvedených v příloze č. 7 části II k tomuto zákonu.

(4) Tento díl zákona se nevztahuje na

- a) zařízení nezbytná pro ochranu podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, včetně zbraní, střeliva a vojenského materiálu určených výlučně k vojenským účelům,
- b) zařízení navržená a nainstalovaná jako část jiného zařízení, které nespadá do oblasti působnosti tohoto dílu zákona, jestliže mohou plnit svou funkci pouze jako součást tohoto zařízení,
- c) přímo žhavené žárovky.

(5) Od 15. srpna 2018 se tento díl zákona dále nevztahuje na

- a) zařízení určená pro vyslání do vesmíru,
- b) velká stacionární průmyslová soustrojí,
- c) velké pevné instalace, s výjimkou jakéhokoli zařízení, které není specificky navrženo a nainstalováno jako část těchto instalací,
- d) dopravní prostředky pro přepravu osob nebo zboží, kromě elektrických dvoustopých vozidel, pro která nebylo uděleno schválení typu podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích⁵⁶⁾,
- e) nesilniční pojízdné stroje určené výlučně k profesionálnímu použití,
- f) zařízení specificky určená výhradně pro účely výzkumu a vývoje, která nejsou běžně dostupná pro spotřebitele,
- g) zdravotnické prostředky⁵⁷⁾, pokud se očekává, že budou před ukončením životnosti zdrojem nákazy, a aktivní implantabilní zdravotnické prostředky⁵⁷⁾.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou podskupiny elektrozařízení, které spadají do skupin elektrozařízení uvedených v příloze č. 7 k tomuto zákonu.

31m) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ).

56) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů.

57) Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

CELEX 32012L0019

2. V § 37g písm. a) se slova „, které náleží do některé ze skupin uvedených v příloze č. 7 k tomuto zákonu“ a slova „, s výjimkou zařízení určených výlučně pro účely obrany státu“ zrušují.

3. V § 37g písmeno e) včetně poznámky pod čarou č. 31n zní:

„e) výrobcem - právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která v České republice

1. bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku³¹ⁿ⁾, pod vlastní značkou vyrábí a uvádí na trh elektrozařízení a je v České republice usazena,
2. bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku³¹ⁿ⁾, prodává pod vlastní značkou elektrozařízení vyrobená jinými dodavateli, neobjevuje-li se na zařízení značka osoby podle bodu 1, a je v České republice usazena,
3. bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku³¹ⁿ⁾, v rámci své podnikatelské činnosti uvádí elektrozařízení nabytá z jiného státu na trh a je v České republice usazena, nebo
4. prodává elektrozařízení prostřednictvím prostředků komunikace na dálku přímo konečným uživatelům do České republiky z jiného státu, kde je usazena,

31n) § 1820 občanského zákoníku.“.

CELEX 32012L0019

4. V § 37g se na konci textu písmene f) doplňují slova „; o elektrozařízení pocházející z domácností se jedná vždy, je-li elektrozařízení možné použít jak v domácnostech, tak i jinými konečnými uživateli“.

CELEX 32012L0019

5. V § 37g písm. g) se slova „na místě k tomu výrobcem určeném“ nahrazují slovy „v místě zpětného odběru nebo v místě prodeje nebo dodávky nového elektrozařízení posledním prodejcem či v jeho bezprostřední blízkosti“.
6. V § 37g písm. h) se slova „na místě k tomu výrobcem určeném“ nahrazují slovy „v místě odděleného sběru“.
7. V § 37g se za písmeno h) vkládají nová písmena i) a j), která znějí:

„i) místem zpětného odběru - místo určené výrobcem, ve kterém jsou zpětně odebírána elektrozařízení pocházející z domácností, nebo zařízení ke sběru a výkupu elektroodpadu provozované oprávněnou osobou podle §12 odst. 3,

j) místem odděleného sběru - místo určené výrobcem, ve kterém je odděleně sbírán elektroodpad, nebo zařízení ke sběru a výkupu elektroodpadu provozované oprávněnou osobou podle §12 odst. 3“.

Dosavadní písmena i) až l) se označují jako písmena k) až n).

8. V § 37g se na konci písmene n) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena o) až r), která znějí:

„o) posledním prodejcem - právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku³¹ⁿ⁾, dodává v rámci své podnikatelské činnosti elektrozařízení konečnému uživateli,

p) velkým stacionárním průmyslovým soustrojím - sestava velkých rozměrů složená ze strojů, zařízení nebo součástí, které fungují společně k určitému účelu, jsou trvale instalovány a demontovány odbornými pracovníky na určitém místě a jejich použití a údržba jsou vyhrazeny odborným pracovníkům v prostorách pro průmyslovou výrobu nebo výzkum a vývoj.

q) velkou pevnou instalací - systém velkých rozměrů složený z několika typů přístrojů a případně dalších zařízení, které jsou montovány, instalovány a demontovány odbornými pracovníky, jsou určeny ke stálému použití jako součást budovy nebo konstrukce na předem určeném místě vyhrazeném k tomuto účelu a mohou být nahrazeny pouze zařízeními specificky určeným k těmto účelům.

r) nesilničním pojízdným strojem určeným výlučně k profesionálnímu použití - stroj s vlastním zdrojem energie, jehož provoz vyžaduje při práci buď mobilitu, nebo souvislý či částečně souvislý pohyb mezi sledem pevných pracovních míst a který je určen výlučně k profesionálnímu použití.“.

CELEX 32012L0019

9. V § 37h se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Výrobce je povinen vést evidenci toku zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraného elektroodpadu od místa zpětného odběru nebo místa odděleného sběru až po zpracování, využití a odstranění elektroodpadu v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. V případě podle odstavce 1 písm. c) vede tuto evidenci příslušná právnická osoba.“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

CELEX 32012L0019

10. V § 37h odst. 4 se slova „a obsah roční zprávy podle odstavce 2“ nahrazují slovy „obsah roční zprávy podle odstavce 2 a rozsah a způsob vedení evidence toku zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraného elektroodpadu podle odstavce 3“.

CELEX 32012L0019

11. § 37i včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 58 zní:

„§ 37i

Seznam výrobců elektrozařízení

(1) Výrobce, na kterého se vztahují povinnosti podle tohoto dílu zákona, je povinen podat návrh na zápis do Seznamu výrobců elektrozařízení (dále jen „Seznam“) v rozsahu podle odstavce 3. Namísto výrobce podle § 37g písm. e) bodu 4 (dále jen „zahraniční výrobce“) podává návrh na zápis do Seznamu svým jménem pověřený zástupce, kterého si tento výrobce určil v souladu s § 37q odst. 1. Seznam je informačním systémem veřejné správy. Správcem Seznamu je ministerstvo.

(2) Návrh na zápis do Seznamu podává výrobce nebo pověřený zástupce podle § 37q odst. 1 ministerstvu k rozhodnutí v listinné podobě a současně v elektronické podobě, nebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem podle zvláštního právního předpisu^{30c)} nebo prostřednictvím datové schránky provozované podle zvláštního právního předpisu⁵⁸⁾, a to nejpozději do 60 dnů od vzniku povinnosti podle odstavce 1. Návrh na zápis do Seznamu může ministerstvu způsobem podle věty první rovněž podat pověřený zástupce podle § 37q odst. 2. Výrobce není povinen podat návrh na zápis do Seznamu, jestliže jeho povinnosti plní pověřený zástupce podle § 37q odst. 2, který je v Seznamu zapsán.

(3) Návrh na zápis do Seznamu obsahuje

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, nebo obchodní firmu, adresu místa trvalého pobytu, adresu sídla, identifikační číslo osoby a daňové identifikační číslo, pokud byla přidělena, jde-li o fyzickou osobu,
- b) obchodní firmu, právní formu, adresu sídla, identifikační číslo osoby a daňové identifikační číslo, pokud byla přidělena, jde-li o právnickou osobu,
- c) identifikační údaje zahraničního výrobce nebo osoby podle § 37q odst. 2 věty první, pokud návrh podává pověřený zástupce podle § 37q odst. 1 nebo 2, a písemné pověření, na jehož základě byl pověřený zástupce určen; pro rozsah identifikačních údajů zahraničních osob se použijí přiměřeně písmena a) a b),
- d) skupinu elektrozařízení,
- e) druh elektrozařízení podle toho, zda je elektrozařízení určeno k použití v domácnostech nebo mimo domácnosti,
- f) značku elektrozařízení,
- g) použitý způsob prodeje elektrozařízení,
- h) způsob plnění povinností stanovených v tomto dílu zákona,
- i) způsob zajištění financování podle § 37n, 37o a 37p a doklady o něm.

(4) Plní-li výrobci nebo pověření zástupci své povinnosti stanovené v tomto dílu zákona prostřednictvím právnické osoby podle § 37h odst. 1 písm. c), která dosud není zapsána v Seznamu pro danou skupinu elektrozařízení, podávají návrh na zápis do Seznamu spolu s touto právnickou osobou. Právnická osoba podle § 37h odst. 1 písm. c) se v tomto případě zapisuje do Seznamu a její zápis je součástí zápisu výrobců nebo pověřených zástupců podle věty první. Výrobci nebo pověření zástupci, kteří plní své povinnosti stanovené v tomto dílu zákona prostřednictvím právnické osoby podle § 37h odst. 1 písm. c), která je zapsána v Seznamu pro danou skupinu elektrozařízení, návrh na zápis do Seznamu nepodávají. Právnická osoba podle § 37h odst. 1 písm. c) vkládá do Seznamu dálkovým přístupem údaje o výrobcích a pověřených zástupcích podle odstavce 3 písm. a) až g). Osoba, jejíž údaje byly vloženy do Seznamu podle věty čtvrté, se pro účely odstavců 2 a 7, § 37j odst. 3 a § 37q odst. 2 považuje za zapsanou v Seznamu. Ministerstvo údaje podle věty čtvrté zpřístupní postupem podle odstavce 7.

(5) Osoba zapsaná v Seznamu provádí dálkovým přístupem změny údajů předložených podle odstavce 3 písm. c) až i) do 30 dnů od jejich uskutečnění. Změna je potvrzena, pokud ministerstvo do 30 pracovních dnů od jejího provedení nevyzve osobu zapsanou v Seznamu k doložení podkladů prokazujících, že plnění jejích povinností stanovených v tomto dílu zákona je zajištěno. Osoba zapsaná v Seznamu je povinna oznámit ministerstvu, že zanikly důvody pro její vedení v Seznamu, do 30 dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala. Změny údajů o výrobcích a pověřených zástupcích vložených do Seznamu právnickou osobou podle § 37h odst. 1 písm. c) v souladu s odstavcem 4 nebo jejich výmaz provede tato právnická osoba dálkovým přístupem do 30 dnů ode dne, kdy změna nebo důvod k výmazu osoby nastaly.

(6) Ministerstvo na základě oznámení nebo vlastního zjištění provede rozhodnutím změnu v zápisu v Seznamu, pokud jde o údaje podle odstavce 3 písm. d), e), h) a i), nebo osobu, u které zákonné důvody pro vedení v Seznamu zanikly, ze Seznamu vyřadí. Ustanovení odstavce 5 tím není dotčeno. Ministerstvo provádí na základě údajů získaných ze základních registrů změny údajů zapsaných v Seznamu podle odstavce 3 písm. a) a b); rozhodnutí se v tomto případě nevydává.

(7) Seznam je veřejně přístupný. Ministerstvo zpřístupňuje aktuální Seznam na portálu veřejné správy v tomto rozsahu:

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení nebo obchodní firma, jde-li o fyzickou osobu; obchodní firma a právní forma, jde-li o právnickou osobu,
- b) adresa sídla,
- c) identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno,
- d) skupina elektrozařízení,
- e) způsob plnění povinností výrobce podle § 37h odst. 1, včetně uvedení právnické osoby podle § 37h odst. 1 písm. c), jejímž prostřednictvím plní své povinnosti,
- f) údaj o tom, zda se jedná o výrobce, pověřeného zástupce nebo právnickou osobu podle § 37h odst. 1 písm. c),
- g) jméno, popřípadě jména, a příjmení nebo název zahraničního výrobce nebo osoby podle § 37q odst. 2 věty první, je-li v Seznamu zapsán jejich pověřený zástupce.

(8) Pro účely zápisu do Seznamu ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem bližší podmínky způsobu plnění povinností a zajištění financování podle odstavce 3 písm. h) a i).

---

58) Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.“.

CELEX 32012L0019

12. V § 37j odst. 1 se za slova „životního prostředí“ vkládají slova „, právními předpisy upravujícími technické požadavky na výrobky a požadavky na ekodesign výrobků“.

CELEX 32012L0019

13. V § 37j odst. 2 se slova „, a bylo možné zjistit výrobce, na kterého se vztahují povinnosti podle tohoto dílu zákona“ zrušují.
14. Poznámka pod čarou č. 31p se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.
15. V § 37j odst. 3 se slova „výrobci zapsaných v Seznamu podle § 37i“ nahrazují slovy „výrobce, který je zapsán v Seznamu podle § 37i, nebo je místo něj v Seznamu zapsán jeho pověřený zástupce“.
16. V § 37k odstavce 4 a 5 znějí:

„(4) Poslední prodejce elektrozařízení určených k použití v domácnostech zajistí, aby konečný uživatel měl možnost

- a) při nákupu elektrozařízení bezplatně odevzdat ke zpětnému odběru použité elektrozařízení v místě prodeje nebo dodávky nového elektrozařízení, a to ve stejném počtu kusů prodáváného elektrozařízení podobného typu a použití,
- b) odevzdat bezplatně ke zpětnému odběru použité elektrozařízení, u něhož žádný z vnějších rozměrů nepřesahuje 25 cm, bez ohledu na výrobní značku a bez vázání na nákup zboží, v místě prodeje nového elektrozařízení nebo v jeho bezprostřední blízkosti po celou provozní dobu, jestliže velikost prodejní plochy určené k prodeji elektrozařízení je alespoň 400 m².

(5) Zbavit se elektrozařízení pocházejícího z domácností nebo elektroodpadu smí jeho držitel jen jeho předáním zpracovateli podle § 37l nebo na místo zpětného odběru nebo odděleného sběru **nebo osobě oprávněné k jejich převzetí podle § 12 odst. 3**. Konečný uživatel se smí zbavit elektrozařízení pocházejícího z domácností také jeho předáním poslednímu prodejci podle odstavce 4. Zpětně odebraná elektrozařízení a odděleně sebraný elektroodpad musí být předány pouze zpracovateli podle § 37l, není-li elektrozařízení jako celek opětovně použito. Tím není dotčena možnost předání zpětně odebraného elektrozařízení posledním prodejcem na místo zpětného odběru. Jiné osoby než zpracovatelé podle § 37l, provozovatelé míst zpětného odběru nebo odděleného sběru a poslední prodejci podle odstavce 4 nejsou oprávněny elektrozařízení pocházející z domácností a elektroodpad převzít.“.

CELEX 32012L0019

17. V § 37k odst. 8 se slova „a jejich“ nahrazují slovy „, jejich přeprava a“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Do předání zpracovateli nesmí být elektrozařízení nebo elektroodpad předmětem úpravy, využití nebo odstranění.“.

CELEX 32012L0019

18. V § 37k se doplňuje odstavec 10, který zní:

„(10) Ministerstvo může vyhláškou ~~stanovit~~ stanoví technické požadavky na provádění zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadu a na skladování a přepravu zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraného elektroodpadu.“.

CELEX 32012L0019

19. V § 37l odst. 2 se za slova „zpracovatelům elektroodpadu“ vkládá slovo „bezplatně“ a za slovo „zpracování“ se vkládají slova „a k přípravě k opětovnému použití“.

CELEX 32012L0019

20. V § 37l odst. 6 se slova „zvláštním právním předpisem³¹⁾ pro zacházení s regulovanými látkami“ nahrazují slovy „zvláštními právními předpisy pro zacházení s látkami, které poškozují ozonovou vrstvu, a s fluorovanými skleníkovými plyny³¹⁾“.

Poznámka pod čarou č. 31t zní:

„³¹⁾ Zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 ze dne 16. září 2010 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech.“.

CELEX 32012L0019

21. V § 37m odstavec 3 zní:

„(3) Výrobce elektrozařízení je povinen zajistit využití elektroodpadu, který byl předán zpracovatelům v souladu s § 37k odst. 5, minimálně v rozsahu stanoveném v příloze č. 14 k tomuto zákonu. Tato povinnost se vztahuje i na oprávněné osoby, které převzali elektroodpad podle § 37g písm. i) a nebo elektroodpad podle §37g písm. j)“.

CELEX 32012L0019

22. V § 37m se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob, jakým se počítá dosažení minimální úrovně využití elektroodpadu podle odstavce 3.“.

CELEX 32012L0019

23. V § 37n odst. 1 se věta druhá zrušuje.

24. V § 37n odst. 3 se věty druhá až čtvrtá zrušují.

25. V § 37n odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 59 zní:

„(4) Výrobce může při prodeji nového elektrozařízení uvádět náklady na zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění tohoto elektrozařízení pocházejícího z domácností

odděleně. Uvádí-li výrobce náklady odděleně, je takto povinen je uvádět každý prodávající při prodeji v rámci své podnikatelské činnosti. Uvedené náklady nesmějí převýšit náklady známé výrobci v okamžiku uvedení nového elektrozařízení na trh, plní-li své povinnosti podle § 37h odst. 1 písm. c), nebo prokazatelný odhad předpokládaných nákladů, plní-li své povinnosti podle § 37h odst. 1 písm. a) nebo b). Povinnosti posledního prodejce podle cenových předpisů⁵⁹⁾ nejsou tímto ustanovením dotčeny.

59) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.“.

CELEX 32012L0019

26. V § 37n se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Právnícká osoba podle § 37h odst. 1 písm. c) v případě, že se elektrozařízení prokazatelně nestane na území České republiky odpadem, vrátí obdržovaný příspěvek na zajištění nakládání s elektrozařízením pocházejícím z domácností osobě, která prokáže, že elektrozařízení po uvedení na trh v České republice vyvezla nebo dodala do jiného členského státu Evropské unie. Není-li touto osobou výrobce, může právnícká osoba podle § 37h odst. 1 písm. c) vyžadovat doložení souhlasu výrobce s vrácením příspěvku. Požádat o vrácení příspěvku lze nejpozději do 28. února kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž byl příspěvek uhrazen, jinak právo na vrácení příspěvku zaniká.“.

CELEX 32012L0019

27. V § 37o se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Výrobce může při prodeji nového elektrozařízení uvádět náklady na oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu z tohoto elektrozařízení odděleně. Uvádí-li výrobce náklady odděleně, je takto povinen je uvádět každý prodávající při prodeji v rámci své podnikatelské činnosti. Uvedené náklady nesmějí převýšit náklady známé výrobci v okamžiku uvedení nového elektrozařízení na trh nebo prokazatelný odhad předpokládaných nákladů v případě, že náklady výrobci vzniknou až po tomto okamžiku.“

(3) Výrobce a konečný uživatel, který není spotřebitelem, mohou nejpozději při dodání nového elektrozařízení konečnému uživateli uzavřít písemnou formou dohodu o zajištění financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu odchylně od způsobů stanovených v odstavci 1; ostatní ustanovení tohoto dílu zákona zůstávají takovou dohodou nedotčena. Informaci o uzavření dohody a základních dohodnutých podmínkách financování zašle výrobce ministerstvu jako součást roční zprávy za kalendářní rok, v němž byla smlouva uzavřena.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 4.

CELEX 32012L0019

28. V § 37o se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Právnícká osoba podle § 37h odst. 1 písm. c) v případě, že se elektrozařízení prokazatelně nestane na území České republiky odpadem, vrátí obdržovaný příspěvek na zajištění nakládání s elektroodpadem osobě, která prokáže, že elektrozařízení po uvedení na

trh v České republice vyvezla nebo dodala do jiného členského státu Evropské unie. Není-li touto osobou výrobce, může právnická osoba podle § 37h odst. 1 písm. c) vyžadovat doložení souhlasu výrobce s vrácením příspěvku. Požádat o vrácení příspěvku lze nejpozději do 28. února kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž byl příspěvek uhrazen, jinak právo na vrácení příspěvku zaniká.“.

29. V § 37p odst. 4 se slova „způsobu výpočtu minimální výše příspěvků“ nahrazují slovy „minimální výše nebo způsobu výpočtu minimální výše příspěvků a způsobu finančního vypořádání po splnění povinností pro nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů“.

30. V § 37p se doplňuje odstavec 5, který zní:

“(5) Výrobce a konečný uživatel mohou nejpozději při dodání nového solárního panelu konečnému uživateli uzavřít písemnou formou dohodu o zajištění financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu ze solárních panelů odchýlně od způsobu stanoveného v odstavci 1; ostatní ustanovení tohoto dílu zákona zůstávají takovou dohodou nedotčena. Dohoda nesmí směřovat k omezení výše financování nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů podle tohoto zákona. Odpovídá-li na základě takové dohody za financování konečný uživatel, použijí se přiměřeně podmínky pro zajištění financování podle odstavce 2 s tím, že financování musí být plně zajištěno nejpozději do 5 let od uzavření této dohody. Informaci o uzavření dohody a základních dohodnutých podmínkách financování zašle výrobce ministerstvu jako součást roční zprávy za kalendářní rok, v němž byla smlouva uzavřena.“.

31. Za § 37p se vkládají nové § 37q a 37r, které včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 60 znějí:

„§ 37q

Pověřený zástupce

(1) Za plnění povinností zahraničního výrobce stanovených v tomto dílu zákona odpovídá pověřený zástupce, kterého si zahraniční výrobce za tím účelem určil na základě písemného pověření.

(2) Osoba usazená v jiném členském státě Evropské unie, která v České republice uvádí elektrozařízení na trh, nejde-li o zahraničního výrobce podle odstavce 1, si může určit na základě písemného pověření svého pověřeného zástupce za účelem plnění povinností výrobce stanovených v tomto dílu zákona. Pověřený zástupce podle věty první odpovídá za plnění těchto povinností od okamžiku jeho zápisu do Seznamu podle § 37i. Osoba podle věty první je povinna informovat své odběratele o určení, změně a odvolání pověřeného zástupce.

(3) Pověřeným zástupcem podle odstavce 1 nebo 2 může být pouze právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která je usazená v České republice.

(4) Pověřený zástupce podle odstavce 1 nebo 2 plní všechny povinnosti výrobce stanovené v tomto dílu zákona. Odpovědnost výrobce za plnění povinností stanovených v tomto dílu zákona nezaniká, jestliže pověřený zástupce tyto povinnosti neplní.

(5) Osoba, která je usazena v České republice a prodává elektrozařízení prostřednictvím prostředků komunikace na dálku přímo konečným uživatelům v jiném členském státě

Evropské unie, je povinna v souladu s právními předpisy tohoto členského státu určit na základě písemného pověření svého pověřeného zástupce za účelem plnění povinností ve vztahu k tomuto elektrozařízení vyplývajících z právních předpisů tohoto členského státu.

§ 37r

Přeshraniční přeprava použitých elektrozařízení

(1) Při přepravě použitých elektrozařízení do České republiky, z ní nebo přes ni je jejich držitel povinen prokázat na požádání celního úřadu nebo inspekce, že přepravovaná elektrozařízení nejsou odpadem. Za tímto účelem je povinen zajistit, aby při přepravě byly celním úřadům a inspekci k dispozici

- a) kopie daňového dokladu podle zákona o dani z přidané hodnoty a kopie smlouvy o převodu vlastnictví k přepravovanému elektrozařízení, v níž je uvedeno, že elektrozařízení jsou určena k přímému opětovnému použití a že jsou plně funkční,
- b) dokumentace podle odstavce 4 o každém jednotlivém kusu přepravovaného elektrozařízení, která není starší než 3 měsíce a
- c) prohlášení držitele, že přepravovaná elektrozařízení nejsou odpadem.

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. a) a b) a odstavce 4 se nepoužijí, pokud držitel elektrozařízení prokáže, že k přepravě dochází v rámci smluvního vztahu mezi podnikateli a že

- a) elektrozařízení jsou zasílána jako vadná zpět osobě, která je vyrobila, nebo si je nechala vyrobit a uvádí na nich svoji značku, nebo třetí osobě jednající jejím jménem na opravu v rámci záruky za jakost za účelem opětovného použití,
- b) použitá elektrozařízení určená k profesionálnímu použití jsou zasílána na renovaci nebo opravu za účelem opětovného použití na základě smlouvy osobě, která elektrozařízení vyrobila, nebo si je nechala vyrobit a uvádí na nich svoji značku, nebo třetí osobě jednající jejím jménem do zemí, na něž se vztahují předpisy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj o kontrole přeshraničního pohybu odpadů určených k využití⁽⁶⁰⁾, nebo
- c) vadná použitá elektrozařízení určená k profesionálnímu použití, jako jsou zdravotnické prostředky⁽⁵⁷⁾ nebo jejich součásti, jsou na základě smlouvy zasílána osobě, která je vyrobila, nebo si je nechala vyrobit a uvádí na nich svoji značku, nebo třetí osobě jednající jejím jménem za účelem analýzy hlavní příčiny závady v případě, že analýzu může provést pouze uvedená osoba nebo třetí osoba jednající jejím jménem.

(3) Ustanovení odstavce 1 písm. a) a b) a odstavce 4 se dále nepoužijí v případě, že povaha a množství přepravovaných elektrozařízení prokazují, že mají sloužit výhradně k soukromému nebo osobnímu použití osob, které je přepravují, nebo jejich rodinných příslušníků, nebo mají sloužit jako dar.

(4) Ke každému jednotlivému kusu přepravovaného elektrozařízení musí být vypracována dokumentace, která prokazuje, že byla ověřena jeho funkčnost a vyhodnocena přítomnost nebezpečných látek. V případě důvodných pochybností o funkčnosti

přepřavovaných použitých elektrozařzení jsou celní úřad nebo inspekce oprávněny jejich držitele vyzvat, aby funkčnost elektrozařzení na vlastní náklady prokázal.

(5) Při přepravě použitých elektrozařzení do České republiky, z ní nebo přes ni musí být zajištěna ochrana elektrozařzení před poškozením v průběhu přepravy, nakládky a vykládky, zejména prostřednictvím dostatečných obalů a vhodného uspořádání nákladu.

(6) Neprokáže-li držitel na základě dokladů uvedených v odstavcích 1 a 4, případně též postupem uvedeným v odstavci 4 větě druhé, že přepravované použité elektrozařzení není odpadem, nebo není-li zajištěna ochrana elektrozařzení před poškozením v souladu s odstavcem 5, považuje se takové elektrozařzení za elektroodpad a jeho přeprava za nedovolenou přepravu odpadů podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob ověřování a prokazování funkčnosti použitých elektrozařzení, rozsah dokumentace podle odstavce 4 a seznam dalších dokladů přikládaných k nákladu přepravovaných použitých elektrozařzení, včetně způsobu jejich přiložení, a výčet elektrozařzení s obsahem nebezpečných látek, která nesmí být přepravována jako použitá podle odstavce 1.

60) Rozhodnutí Rady OECD C(2001) 107 v konečném znění o revizi rozhodnutí C(92) 39 v konečném znění o kontrole přeshraničního pohybu odpadů určených k využití.“.

CELEX 32012L0019

32. Za § 37r se vkládá nový § 37s, který včetně nadpisu zní:

„§ 37s

Registr míst zpětného odběru

(1) Registr míst zpětného odběru (dále jen „Registr“) je informačním systémem veřejné správy, který slouží k vedení údajů o místech zpětného odběru. Správcem Registru je ministerstvo.

(2) Registr je veřejně přístupný způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) V Registru se vedou tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, nebo název nebo firma, adresa sídla, a identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, provozovatele místa zpětného odběru,
- b) adresa místa zpětného odběru,
- c) indikativní údaj o provozní době místa zpětného odběru,
- d) skupiny odebíraných elektrozařzení podle přílohy č. 7 k tomuto zákonu,
- e) typy odebíraných elektrozařzení podle seznamu výrobků uvedeného v § 37f odst. 5,

- f) jméno, popřípadě jména, a příjmení, nebo obchodní firma, adresa sídla, a identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, výrobce nebo právnické osoby podle § 37h odst. 1 písm. c), která místo zpětného odběru zřídila, nebo oprávněné osoby k převzetí elektrozařízení.

(4) Výrobce elektrozařízení určených k použití v domácnostech je povinen vkládat dálkovým přístupem do Registru údaje uvedené v odstavci 3 a stejným způsobem tyto údaje aktualizovat, a to nejpozději do 30 dnů od okamžiku, kdy nastala skutečnost zakládající změnu údaje.“.

CELEX 32012L0019

33. V § 38 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) významu grafického symbolu podle § 37k odst. 2 pro označování elektrozařízení pro účely zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektřiny.“.

CELEX 32012L0019

34. V § 38 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Poslední prodejce je při prodeji výrobků, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru, prostřednictvím prostředků komunikace na dálku povinen písemně informovat konečného uživatele o způsobu zajištění zpětného odběru.“.

35. V § 66 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno k), které zní:

„k) neurčí si pověřeného zástupce za podmínek stanovených v § 37q.“.

CELEX 32012L0019

36. V § 72 odst. 1 písm. i) se doplňuje bod 12, který zní:

„12. údaje o místech zpětného odběru podle § 37s odst. 2.“.

CELEX 32012L0019

37. V § 72 odst. 1 písm. j) se za bod 9 vkládá nový bod 10, který zní:

„10. Registr podle § 37s.“.

Dosavadní bod 10 se označuje jako bod 11.

CELEX 32012L0019

38. V § 72 odst. 1 se za písmeno x) vkládá nové písmeno y), které zní:

„y) spravuje Registr podle § 37s.“.

Dosavadní písmeno y) se označuje jako písmeno z).

CELEX 32012L0019

39. Příloha č. 7 zní:

„Příloha č. 7 k zákonu č. 185/2001 Sb.

Skupiny elektrozařízení

I. Skupiny elektrozařízení, které se použijí do 14. srpna 2018

1. Velké domácí spotřebiče
2. Malé domácí spotřebiče
3. Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení
4. Spotřebitelská zařízení a solární panely
5. Osvětlovací zařízení
6. Elektrické a elektronické nástroje (s výjimkou velkých stacionárních průmyslových nástrojů)
7. Hračky, vybavení pro volný čas a sporty
8. Lékařské přístroje (s výjimkou všech implantovaných a infikovaných výrobků)
9. Přístroje pro monitorování a kontrolu
10. Výdejní automaty

II. Skupiny elektrozařízení, které se použijí od 15. srpna 2018

1. Zařízení pro tepelnou výměnu
2. Obrazovky, monitory a zařízení obsahující obrazovky o ploše větší než 100 cm²
3. Světelné zdroje
4. Velká zařízení, jejichž kterýkoli vnější rozměr přesahuje 50 cm, kromě zařízení náležejících do skupin 1, 2 a 3, zahrnující kromě jiného:
domácí spotřebiče, zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení, spotřební elektroniku, svítidla, zařízení reprodukcující zvuk či obraz, hudební zařízení, elektrické a elektronické nástroje, hračky, vybavení pro volný čas a sporty, zdravotnické prostředky, přístroje pro monitorování a kontrolu, výdejní automaty, zařízení pro výrobu elektrického proudu
5. Malá zařízení, jejichž žádný vnější rozměr nepřesahuje 50 cm, kromě zařízení náležejících do skupin 1, 2, 3 a 6, zahrnující kromě jiného:

domácí spotřebiče, spotřební elektroniku, svítidla, zařízení reprodukcující zvuk či obraz, hudební zařízení, elektrické a elektronické nástroje, hračky, vybavení pro volný čas a sporty, zdravotnické prostředky, přístroje pro monitorování a kontrolu, výdejní automaty, zařízení pro výrobu elektrického proudu

6. Malá zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení, jejichž žádný vnější rozměr nepřesahuje 50 cm“.

CELEX 32012L0019

40. Doplňuje se příloha č. 14, která zní:

„Příloha č. 14 k zákonu č. 185/2001 Sb.

Minimální úroveň využití, recyklace a přípravy k opětovnému použití elektroodpadu

Skupina elektrozařízení	Do 14. srpna 2015		Od 15. srpna 2015 do 14. srpna 2018		Od 15. srpna 2018	
	A	B	A	C	A	C
	%	%	%	%	%	%
Dle přílohy č. 7 části I						
1.	80	75	85	80	-	-
2.	70	50	75	55	-	-
3.	75	65	80	70	-	-
4.	75	65	80	70	-	-
5.	70	50	75	55	-	-
5. (výbojky)	-	80	-	80*	-	-
6.	70	50	75	55	-	-
7.	70	50	75	55	-	-
8.	70	50	75	55	-	-
9.	70	50	75	55	-	-
10.	80	75	85	80	-	-
Dle přílohy č. 7 části II						
1.	-	-	-	-	85	80
2.	-	-	-	-	80	70
3.	-	-	-	-	-	80*
4.	-	-	-	-	85	80
5.	-	-	-	-	75	55
6.	-	-	-	-	75	55

Způsoby zpracování elektroodpadu v jednotlivých sloupcích pod písmeny A až C zahrnují:

A - využití elektroodpadu včetně komponentů, materiálů a látek, které zahrnuje všechny způsoby využití včetně recyklace a přípravy k opětovnému použití

B - recyklaci elektroodpadu včetně komponentů, materiálů a látek

C - recyklaci a přípravu k opětovnému použití elektroodpadu

* pouze recyklace“.

CELEX 32012L0019

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Výrobce je povinen vést evidenci podle § 37h odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, ode dne 1. ledna 2015.
2. Platnost zápisů v Seznamu výrobců elektrozařízení, učiněných podle § 37i zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstává nedotčena, s výjimkou zápisů osob usazených v jiném státě než v České republice, které pozbývají platnosti dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Řízení ve věci zápisu do Seznamu výrobců elektrozařízení podle § 37i zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která nebyla pravomocně skončena do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, s výjimkou řízení týkajícího se zajištění financování nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností a uvedenými na trh do dne 13. srpna 2005 nebo je-li návrhatelem osoba usazená v jiném státě než v České republice, která se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zastavují. Bylo-li řízení ve věci zápisu do Seznamu výrobců elektrozařízení pro zajišťování financování nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností a uvedenými na trh do dne 13. srpna 2005 zastaveno podle věty první, jsou právnické osoby podle § 37h odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, které podaly návrh na zápis nejpozději 31. prosince 2013, oprávněny zajišťovat financování nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností a uvedenými na trh do dne 13. srpna 2005 v rozsahu podaného návrhu na zápis po dobu 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Osoba zapsaná v Seznamu výrobců elektrozařízení podle § 37i zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinna doplnit všechny údaje, které jsou vyžadovány v návrhu na zápis podle § 37i odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději do 4 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zápisu této osoby do Seznamu výrobců elektrozařízení, jestliže toto rozhodnutí nabylo právní moci až po uplynutí uvedené lhůty. Osobu, která nesplní tuto povinnost, Ministerstvo životního prostředí ze Seznamu výrobců elektrozařízení vyřadí.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 32 a 36 až 38, které nabývají účinnosti dnem 1. června 2015.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

I. OBECNÁ ČÁST

A Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace

SHRNUTÍ ZÁVĚREČNÉ ZPRÁVY RIA

1. Základní identifikační údaje

Název návrhu zákona: Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Ministerstvo životního prostředí	Předpokládaný termín nabytí účinnosti, v případě dělené účinnosti rozveďte 1. září 2014; ustanovení týkající se registru míst zpětného odběru 1. června 2015
Implementace práva EU: <i>Ano</i> ; (pokud zvolíte <i>Ano</i>): - uveďte termín stanovený pro implementaci: 14. února 2014 - uveďte, zda jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU?: <i>Ne</i>	
2. Cíl návrhu zákona	
Cílem návrhu zákona je transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ).	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: <i>Ano</i>	
– jednorázové náklady na úpravu SW a vytvoření jedné aplikace (odhad cca 810 tis. Kč) - Ministerstvo životního prostředí (kap. 315), – roční náklady cca 120 tis. Kč - Ministerstvo životního prostředí (kap. 315), – může dojít k mírnému navýšení administrativní zátěže spojené s kontrolou nákladních vozidel - celní správa, – snížení administrativní zátěže - Ministerstvo životního prostředí, Česká inspekce životního prostředí.	
3.2 Dopady na podnikatelské subjekty: <i>Ano</i>	
– jednorázové náklady na pověření subjektu v ČR zahraniční společností, – jednorázové náklady kolektivních systémů pro spojení svých systémů se systémy Ministerstva životního prostředí, – zvýšení nákladů při přeshraniční přepravě použitých elektrozařízení - držitelé elektrozařízení, – snížení nákladů na administrativu přechodem na elektronizaci některých činností – zejména kolektivní systémy, – nastavení stejných pravidel pro všechny výrobce a umožnění plnění povinností zahraničním subjektům.	
3.3 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje) <i>Ne</i>	
3.4 Sociální dopady: <i>Ne</i>	
3.5 Dopady na životní prostředí: <i>Ano</i>	
– zjednodušení přístupu k informacím o možnostech a místech zpětného odběru elektrozařízení, v důsledku čehož se očekává snížení objemu odpadu, který končí mimo	

zařízení určená pro nakládání s ním,
– omezení vyvážení elektroodpadu, zejména do rozvojových zemí, kde končí mimo zpracovatelská zařízení.

1 Vymezení institutu pověřeného zástupce

1.1 Důvod předložení a cíle

1.1.1 Definice problému

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) upravuje nově definiční vymezení povinných osob (výrobců), jež jsou v členských státech odpovědné za nakládání s elektroodpadem jako usazené subjekty, které jakýmkoliv způsobem uvádí elektrozařízení na trh v daném členském státě, resp. prodávají taková zařízení pod svojí značkou. K takto vymezenému okruhu povinných osob směrnice přidává doposud neregulovaný okruh zahraničních „internetových prodejců“, kteří nejsou usazeni na území daného členského státu, ale dodávají na jeho trh elektrozařízení prostřednictvím prostředků komunikace na dálku. V návaznosti na to je směrnicí stanoven rámcově institut tzv. zplnomocněného zástupce.

1.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Současný zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“), v části čtvrté hlavě druhé dílu 8 o elektrických a elektronických zařízeních institut zplnomocněného či pověřeného zástupce neupravuje. Po novele zákona o odpadech provedené zákonem č. 314/2006 Sb. ze dne 23. května 2006 platí, že do Seznamu výrobců elektrozařízení se zapisují pouze výrobci, kteří trvale podnikají na území České republiky.

1.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) výrobci elektrozařízení (osoby usazené v České republice, které vyrábí nebo uvádí na trh v České republice elektrozařízení nebo je prodávají pod svou značkou),
- b) zahraniční výrobci elektrozařízení, resp. internetoví prodejci ze zahraničí,
- c) pověřený zástupce (právnícká nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání a usazená v České republice),
- d) stát, kontrolní orgány.

1.1.4 Popis cílového stavu

Hlavním cílem je umožnit zahraničním subjektům plnění povinností v České republice a stanovit související pravidla tak, aby vždy byla jednoznačně určena osoba odpovědná za nakládání s elektrozařízeními a elektroodpadem v České republice.

1.1.5 Zhodnocení rizika

V případě, že právní úprava umožňující výrobcům usazeným v zahraničí stanovovat pověřené zástupce nebude dostatečná, hrozí riziko zneužití tohoto institutu s možným vyústěním ve free-riding, respektive přechod závazků za nakládání s elektroodpadem z výrobců uvedených na trh těmito osobami na ostatní výrobce elektrozařízení nebo na stát. Nesprávná transpozice pak vystavuje Českou republiku riziku infringementu.

1.2 Návrh variant řešení

1.2.1 Varianta 0

Ponechání současného stavu, kdy zahraniční výrobci se nezapisují do Seznamu výrobců a institut pověřeného zástupce v České republice není zákonem upraven.

1.2.2 Varianta 1

Zavedení povinnosti internetového zahraničního prodejce (výrobce) uvádějícího na český trh výrobky, aby v České republice písemně pověřil odpovědností za plnění svých povinností vyplývajících ze zákona o odpadech svého zástupce. Pověřený zástupce pak přebírá odpovědnost za výrobce. V tomto případě je vhodné stanovit povinný zápis pověřeného zástupce do Seznamu výrobců.

1.2.3 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Varianta popisující současný stav nemá žádné přínosy, naopak mezi náklady se řadí finanční prostředky vynaložené jinými subjekty, které nakládají s elektrozařízeními a elektroodpadem z elektrozařízení uvedených na trh zahraničním výrobcem, jenž nemá v České republice svého zástupce.

b) Varianta 1

Mezi náklady řadíme zmocnění zástupce v České republice. Jedná se o sepsání dokumentů opravňujících zástupce jednat za výrobce, dále pak náklady spojené s povinným zapojením do kolektivního systému a zřízením bankovního účtu v České republice.

Náklady jednoho subjektu mohou být odlišné, samotné administrativní úkony můžeme odhadnout na 4–8 hodin při hodinové mzdě českého subjektu 201 Kč (hrubý odhad 1 000 Kč/subjekt). Další náklady jsou na straně zahraničního subjektu. Jedná se zejména o čas strávený s administrativními úkony se zmocněním zástupce a případná osobní návštěva zástupce společnosti v České republice. Celkové náklady není možné vyčíslit, protože nedisponujeme daty o množství a původu subjektů, které nejsou usazené v České republice, ale uvádí své výrobky na tuzemský trh.

Předpokládáme, že v porovnání s přínosy se bude jednat o zanedbatelné náklady, protože hlavním přínosem je nastavení stejných pravidel pro všechny výrobce v oblasti zpětného odběru, odděleného sběru a nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady z elektrozařízení uvedených na trh v České republice.

1.2.4 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 1: Porovnání přínosů a nákladů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav - není vymezen institut pověřeného zástupce	-	-	riziko free ridingu - přenesení povinností při nakládání s EEZ na ostatní výrobce	****
Varianta 1	umožnění zahraničním společnostem plnění povinností prostřednictvím pověřeného zástupce	umožnění plnění povinností zahraničním společnostem	***	pověření včetně nákladů na další povinnosti zástupce	**
		nastavení stejných pravidel pro všechny výrobce	****	náklady tuzemského subjektu na administrativu - odhad (Kč/subjekt)	1 000
				náklady zahraničního subjektu na administrativu	není možné odhadnout

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

1.3 Návrh řešení

1.3.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 0

Doporučujeme přijmout Variantu 1, která dává možnost zahraničním výrobcům plnit své povinnosti za výrobky dodané na český trh.

2 Zjednodušení administrativní podoby Seznamu výrobců elektrozařízení

2.1 Důvod předložení a cíle

2.1.1 Definice problému

Návrh na zápis do Seznamu výrobců elektrozařízení (dále jen „Seznam“) je dle platné právní úpravy nutné předložit v listinné podobě, jeho součástí je kromě jiného například též výpis z obchodního rejstříku. Veškeré kroky, které jsou prováděny na straně výrobců a hlavně na straně Ministerstva životního prostředí (dále též jen „ministerstvo“), jsou administrativně náročné. V souvislosti s transpozicí čl. 16 směrnice 2012/19/EU musí být výrobcům technicky umožněn dálkový přístup v rámci procesu registrace, současně je vhodné aplikovat další zjednodušení včetně provázanosti se zákonem č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.

2.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Výrobce elektrozařízení, na kterého se vztahují povinnosti podle dílu 8 zákona o odpadech, je povinen podat návrh na zápis do Seznamu v rozsahu stanoveném v § 37i odst. 2 a 3 zákona

o odpadech ve spojení s § 5 a přílohami č. 2 a 3 vyhlášky č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady), ve znění pozdějších předpisů. Do Seznamu se zapisují pouze ti výrobci, kteří trvale podnikají na území České republiky. Návrh na zápis do Seznamu podává výrobce ministerstvu k rozhodnutí ve dvou vyhotoveních a na technickém nosiči dat, a to nejpozději do 60 dnů od vzniku povinnosti. Osoba zapsaná v Seznamu je povinna oznámit ministerstvu jakékoli změny údajů předložených podle § 37i odst. 3 zákona o odpadech do 14 dnů od jejich uskutečnění. V téže lhůtě je povinna oznámit ministerstvu, že zanikly důvody pro její vedení v Seznamu.

2.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) výrobci, pověření zástupci,
- b) kolektivní systémy (KS),
- c) Ministerstvo životního prostředí (ministerstvo).

2.1.4 Popis cílového stavu

Cílem této změny je snížení administrativní zátěže jak na straně ministerstva, tak na straně povinných osob – výrobců a provozovatelů kolektivních systémů. Návrh by měl současně řešit další posun ve sjednocení administrativy ve všech oblastech zpětného odběru.

2.1.5 Zhodnocení rizika

Hlavním rizikem je neúměrné administrativní zatížení ministerstva a výrobců, zejména v případě požadovaných podkladů, které nemají s ohledem na jejich dostupnost pro orgány státní správy jakoukoliv relevanci. Nesprávná transpozice (rozsah požadavků, neumožnění dálkového přístupu) pak vystavuje Českou republiku riziku infringementu.

2.2 Návrh variant řešení

2.2.1 Varianta 0

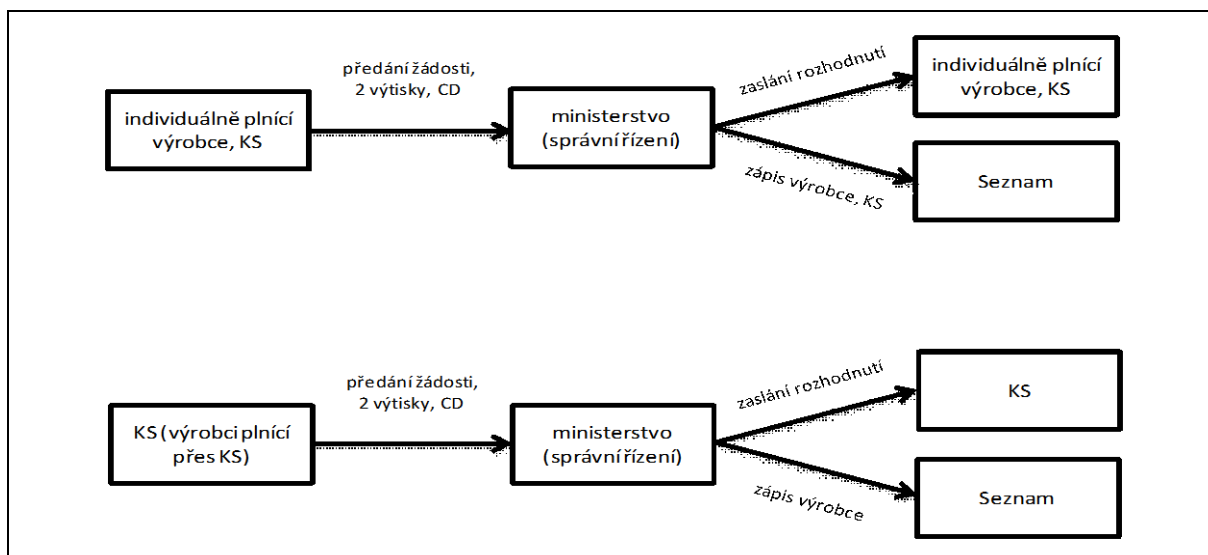
Ponechání současného stavu, kdy návrh na zápis do Seznamu podává výrobce ministerstvu k rozhodnutí ve dvou vyhotoveních a na technickém nosiči dat.

Tento návrh obsahuje:

- a) jméno a příjmení, nebo obchodní firmu, adresu místa trvalého pobytu, místo podnikání, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, a úředně ověřenou kopii podnikatelského oprávnění (živnostenský list), je-li fyzická osoba zapsána v obchodním rejstříku, též výpis z obchodního rejstříku ne starší než 3 měsíce,
- b) obchodní firmu, právní formu, adresu sídla, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, a výpis z obchodního rejstříku ne starší než 3 měsíce, jde-li o právnickou osobu a je-li v tomto rejstříku zapsána,
- c) seznam a popis elektrozařízení,
- d) způsob plnění povinností stanovených v dílu 8 zákona o odpadech,
- e) způsob zajištění financování dle § 37n a 37o zákona o odpadech a doklady o něm.

Stejným způsobem probíhají i změny a vyřazení ze Seznamu.

Zápisy do Seznamu, jejich změny a výmaz mají v případě EEZ formu rozhodnutí dle § 67 správního řádu.

Obrázek 1: Schéma činností při zápisu výrobce do Seznamu – Varianta 0 (současný stav)

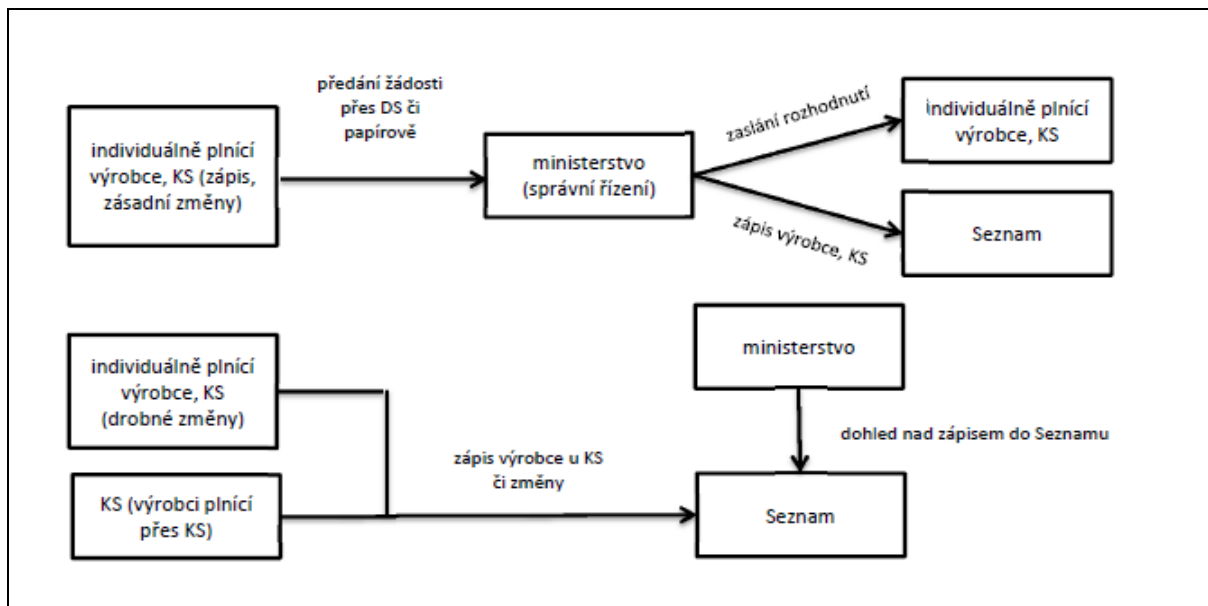
2.2.2 Varianta 1

V souvislosti s transpozicí směrnice 2012/19/EU se omezují některé neopodstatněné povinnosti, zejména se ruší povinnosti zasílat výpisy z obchodního rejstříku, které jsou vzhledem k jeho dostupnosti v elektronické podobě nadbytečné a nejsou směrnicí vyžadovány. Dále se zohledňuje vazba na zákon o základních registrech a právní úpravu elektronických podpisů (zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů).

Jakýkoliv prvotní zápis do Seznamu je prováděn pro všechny způsoby plnění povinností obdobně jako v současnosti v rámci správního řízení s tím, že návrh může být podán rovněž v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem nebo prostřednictvím datové schránky. Zápis výrobce, jenž plní své povinnosti prostřednictvím kolektivního systému, který je již zapsán do Seznamu, se nerealizuje jako rozhodnutí. Kolektivní systém má veškerou dokumentaci u sebe a do Seznamu vkládá údaje o výrobcích elektronicky.

Provozovatel kolektivního systému a výrobci plnicí povinnosti individuálním nebo solidárním způsobem provádějí změny v Seznamu výhradně dálkovým přístupem, a to pro údaje, které nelze čerpat ze základních registrů (značky výrobků, použitý způsob prodeje elektrozařízení atp.), údaje ze základních registrů se aktualizují automaticky. Jelikož změna může být koncepčního charakteru (změna skupiny elektrozařízení, která implikuje nutnost specifického zajištění povinností výrobce, změna určení zařízení uváděných na trh, která implikují jiný způsob zajištění financování atp.), upravuje se mechanismus validace změn ze strany ministerstva.

Pozn.: Úplná elektronizace vedení Seznamu, tedy kompletní vkládání dat do Seznamu povinnými osobami bez jakékoliv předchozí validace, není možná, a to zejména ze dvou důvodů. Do Seznamu se zapisuje jak výrobce, tak zvolený systém zajišťující plnění povinností – individuální, solidární, kolektivní. Zápis do Seznamu předpokládá prokázání zajištění a funkčnosti takového systému. Druhou překážkou okamžitého přímého vkládání dat jednotlivými povinnými osobami dálkovým přístupem je nutnost prvotní autentizace dané osoby.

Obrázek 2: Schéma činností při zápisu výrobce do Seznamu – Varianta 1

Stručný popis činností:

1. Při kolektivním způsobu plnění
  - a) Kolektivní systém a s ním zapisující se výrobci – podání návrhu na zápis do Seznamu (správní řízení, KS jsou vydány přístupové údaje k uživatelskému účtu).
  - b) Další výrobci (po zapsání KS) – KS vkládá elektronicky údaje (kromě těch, které lze získat ze základních registrů).
  - c) Změny v zápisu – KS vkládá elektronicky do Seznamu, změna je automaticky potvrzena, pokud ministerstvo do 30 pracovních dnů nevyzve k prokázání, že plnění povinností podle dílu 8 zákona o odpadech bude zajištěno.
  - d) Vyřazení ze Seznamu – správní řízení (u KS a s ním zapsaných výrobců; u dalších výrobců provádí výmaz KS elektronicky).
2. Ostatní způsoby plnění
  - a) Výrobci podávají návrh na zápis do Seznamu (správní řízení, výrobci jsou vydány přístupové údaje k uživatelskému účtu).
  - b) Změny v zápisu – výrobci vkládají elektronicky do Seznamu, změna je automaticky potvrzena, pokud ministerstvo do 30 pracovních dnů nevyzve k prokázání, že plnění povinností podle dílu 8 zákona o odpadech bude zajištěno.
  - c) Vyřazení ze Seznamu – správní řízení.

2.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

2.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Současný zápis do Seznamu výrobců přináší hlavně náklady v podobě časové náročnosti na přípravu listinné a elektronické verze podkladů, včetně dokumentů, u kterých je vyžadováno úřední ověření. Další náklady jsou pak spojeny s vydáním rozhodnutí o zápisu výrobce do Seznamu. Náklady se liší dle způsobu plnění povinností stanovených v dílu 8 zákona o odpadech:

Samostatné plnění povinností – individuálně

Subjekty plnící povinnosti individuálně podávají návrh na zápis přímo ministerstvu. U těchto výrobců předpokládáme administrativní zátěž v rozmezí 15–20 hodin na podání jednoho návrhu na zápis do Seznamu. Celkové náklady spojené s přípravou požadované dokumentace se pohybují ve výši cca 3 500 Kč u jednoho subjektu.

V případě ministerstva je kontrola zaslaných materiálů odhadována na cca 5–6 hodin včetně kontroly nadřízenými a uvedení do Seznamu, tj. cca 1 500 Kč na jeden návrh na zápis (roční a mzdové náklady jsou brány cca 560 tis. Kč).

V letech 2010–2012 podali tímto způsobem návrh na zápis do Seznamu celkem 3 výrobci.

Výrobce plnící prostřednictvím kolektivního systému

V případě zapojení subjektu do kolektivního systému si provozovatel kolektivního systému výrobce eviduje sám a zasílá veškerou dokumentaci hromadně za více výrobců. Předpokládáme, že administrativní zátěž pro výrobce je spojena s přípravou podkladů a úředních ověření (souhlas, plná moc, výpis z obchodního rejstříku), ta se pohybuje ve výši cca 200 Kč v případě zápisu nového výrobce a cca 100 Kč v případě hlášení změny u výrobce.

Mezi náklady dále řadíme administrativní zátěž kolektivního systému, která je spojená s přípravou návrhu na zápis. Časová náročnost spojená s přípravou návrhu na zápis nových výrobců, změn či vyřazení byla odhadnuta kolektivními systémy v rozsahu 3–8 hodin, tj. cca 1 000 Kč.

Náklady na straně ministerstva představují čas strávený kontrolou zaslaných podkladů a vydání rozhodnutí. Tento čas odhadujeme na cca 5–6 hodin včetně kontroly nadřízenými a zápisu do Seznamu, tj. cca 1 500 Kč na jeden návrh podaný kolektivním systémem (roční mzdové náklady jsou brány cca 560 tis. Kč).

V letech 2010–2012 podalo tímto způsobem návrh na zápis do Seznamu celkem 907 subjektů a přibližně 516 subjektů oznamovalo změnu sídla nebo názvu prostřednictvím cca 423 podání. Na základě hodnot z let 2011 až 2012 očekáváme ročně cca 303 nových subjektů a cca 220 změn prostřednictvím cca 141 kolektivních návrhů na zápis do Seznamu.

Tabulka 2: Odhadované roční náklady spojené se zápisem výrobce do Seznamu (zdroj: MŽP)

Subjekty připravující/ zpracovávající žádosti (zápis, změny)	počet žádostí (ks/rok)	náklady (Kč/žádost)	celkové roční náklady (Kč)
Individuálně plnící výrobci	1	3 500	3 500
Výrobci plnící přes kolektivní systém - nový zápis	303	200	60 600
Výrobci plnící přes kolektivní systém - změna	220	100	22 000
Kolektivní systémy	141	1 000	141 000
Ministerstvo - individuálně plnící výrobci	1	1 500	1 500
Ministerstvo - kolektivní systém	141	1 500	211 500
Celkem (Kč/rok)			440 100

V přehledu nákladů nejsou zahrnuty náklady na zápis kolektivního systému odhadované na cca 2 mil. Kč a ministerstva ve výši cca 15 tis. Kč.

b) Varianta 1

Tato varianta představuje téměř kompletní elektronizaci zápisu výrobců vedených u kolektivních systémů do Seznamu. Tím dochází k výraznému snížení administrativní zátěže na straně ministerstva, kolektivních systémů a výrobců plnících prostřednictvím kolektivního systému. Mezi náklady řadíme připojení systémů, které se pohybuje od 30 tis. Kč, cena závisí na dodavateli softwarových služeb. Dále pak administrativu spojenou s náhodnou kontrolou

dokumentace, která bude u každého kolektivního systému, a případné jednorázové náklady spojené s připojením kolektivních systémů do systému.

Z konzultací se současným dodavatelem systému spravujícím Seznam vyplynulo, že náklady na úpravu systému, aby každý subjekt měl dálkový přístup do Seznamu, jsou odhadovány v rozmezí 320–504 tis. Kč. Tyto náklady budou hrazeny v rámci schváleného rozpočtu z kapitoly 315 Ministerstva životního prostředí.

Tabulka 3: Odhadované roční náklady spojené se zápisem výrobce do Seznamu (zdroj: MŽP)

Subjekty připravující/ zpracovávající žádosti (zápis, změny)	počet žádostí (ks/rok)	náklady (Kč/žádost)	celkové roční náklady (Kč)
Individuálně plnící výrobci	1	3 300	3 300
Výrobci plnící přes kolektivní systém - nový zápis	220	0	0
Výrobci plnící přes kolektivní systém - změna	141	0	0
Kolektivní systém	141	0	0
Ministerstvo - individuálně plnící výrobci	1	1 500	1 500
Ministerstvo - kolektivní systém	141	0	0
Celkem (Kč/rok)			4 800

V přehledu nákladů nejsou zahrnuty náklady na zápis kolektivního systému, které jsou v současné době odhadovány na cca 2 mil. Kč a navrhovanou změnou se poníží minimálně (pouze o tisk, poštovné či fyzickou návštěvu na ministerstvu), a ministerstva ve výši cca 15 tis. Kč.

2.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 4: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav			vysoká administrativní zátěž na straně výrobců, KS a ministerstva	****
				odhadované roční náklady (Kč/rok) - administrativa	440 tis.
Varianta 1	kompletní elektronizace zápisu	snížení nákladů dotčených subjektů - administrativa	****	odhadované roční náklady (Kč/rok) - administrativa	4 800
		minimalizace práce s dokumenty na MŽP (zpracování, archivace aj.)	*****	náklady kolektivního systému na připojení systému (Kč/subjekt)	min. 30 tis.
				náklady na kontrolní činnost spojenou s uložením dokumentace u KS a další činnosti spojené s připojením KS	**
				náklady na zřízení přístupu do systému ministerstva a další úpravy (Kč)	320-504 tis.

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

2.4 Návrh řešení

2.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 0

Z důvodu dodržení povinností vyplývajících z evropské legislativy a snížení administrativní zátěže dotčených subjektů doporučujeme přijmout Variantu 1.

3 Registr míst zpětného odběru

3.1 Důvod předložení a cíle

3.1.1 Definice problému

Článek 14 odst. 2 písm. b) směrnice 2012/19/EU ukládá členským státům informovat o dostupných systémech vrácení a sběru, čímž podpoří koordinaci informací o sběrných

místech, jež jsou k dispozici, bez ohledu na to, který výrobce nebo jiný hospodářský subjekt je zřídil. Smysl uvedené regulace je na národní úrovni patrný zejména v případě dosavadních individuálních, solidárních a kolektivních systémů sběru a nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady. Individuální systémy konečného uživatele informují nedostatečně nebo vůbec, v některých případech dokonce odkazují na místa sběru, která samy neprovozují. Velké systémy mají zpravidla elektronický systém vytvořený na dostatečné úrovni, nicméně ani zde nemusí spotřebitel získat potřebné informace, jako je přesná adresa nebo otevírací doba předmětného sběrného místa. Hlavním nedostatkem ale zůstává především samotná nejednotnost samostatně vedených seznamů. Spotřebitel nemá disponovat pouze informacemi o tom, jaká místa má vybraný kolektivní systém, ale komplexním přehledem o všech sběrných místech v České republice (daném regionu) tak, aby dokázal identifikovat skutečně nejvhodnější místo, kam může elektrozařízení odevzdat, bez ohledu na to, kdo toto místo provozuje.

Vedle toho by stavba registru měla být přehledným vodítkem státu o aktuálním stavu sběrné sítě, jejím rozvoji, a skutečné transparentní dostupnosti z hlediska všech participujících stran.

3.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Platný zákon o odpadech uvádí, že výrobce prostřednictvím posledních prodejců, resp. distributorů zajistí, aby byl konečný uživatel informován o způsobu provedení zpětného odběru, resp. odděleného sběru (§ 38 odst. 4 a § 37k odst. 3).

3.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) výrobci (kolektivní systémy, jednotliví výrobci),
- b) Ministerstvo životního prostředí (ministerstvo),
- c) obce,
- d) Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP),
- e) spotřebitelé (občané).

3.1.4 Popis cílového stavu

Cílem jednotného registru sběrných míst je, aby občané České republiky měli možnost si jednoduše najít nejvhodnější místo zpětného odběru bez ohledu na kolektivní systém či výrobce. Sekundárním efektem by měl být transparentní systém, který umožňuje státu efektivně vyhodnocovat stav, dostupnost a aktuální rozvoj sběrné sítě v České republice.

3.1.5 Zhodnocení rizika

Bez koordinační funkce státu nebude naplněn požadavek směrnice, Česká republika se tak vystavuje riziku infringementu.

3.2 Návrh variant řešení

3.2.1 Varianta 0

Ponechání současného stavu, kdy je konečný uživatel informován při prodeji pouze o způsobu provedení zpětného odběru a odděleného sběru. V době, kdy skončí životní cyklus daného výrobku, si pak musí různým způsobem získat informaci o aktuálním způsobu zajištění zpětného odběru nebo odděleného sběru.

3.2.2 Varianta 1

Vytvoření jednotné databáze sběrných míst, která bude použitelná nejen pro zpětný odběr elektrozařízení. Předpokládá se postupné napojení všech komodit, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru (baterie, akumulátory, pneumatiky apod.), případně rozšíření

o komodity, které nespádají pod zpětný odběr, ale je vhodné je sbírat (například textil, kovy apod.).

3.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Tato varianta nemá žádné přínosy, protože konečný uživatel je o způsobu zpětného odběru nebo odděleného sběru informován v době nákupu. Výrobci, místa zpětného odběru a technologie se mění a po několika letech již informace předané při koupi nemusí být aktuální.

Konečnému uživateli se nabízí mnoho míst k odevzdání výrobku s ukončenou životností, ale získání informací k nejvýhodnějšímu místu jsou složité i v případě, že má uživatel možnost hledat informace na internetu. Většinu elektrozařízení je možné odevzdat při koupi nového zařízení, ve sběrném dvoře, do kontejneru některého z kolektivních systémů. Tím se nabízí mnoho míst zpětného odběru s odlišnou dostupností apod.

b) Varianta 1

Přínosem této varianty je jednoduchý a rychlý přístup k informacím pro občany, kteří chtějí odevzdat elektrozařízení v rámci zpětného odběru. Výrobci spadající pod kolektivní systém budou místa zpětného odběru hlásit přes tento subjekt, což znamená minimální administrativní zátěž, protože očekáváme propojení softwarových systémů. Co se týče individuálně plnicích výrobců, tak předpokládáme nízké náklady spojené se zasláním dat v tabulkovém editoru, jehož přesný vzor bude k dispozici na webových stránkách ministerstva, aby bylo možné jednoduše přenést zasláná data do systému ministerstva.

Náklady na tvorbu systému jsou závislé na dodavateli a systému, který bude vybrán. V případě, že by došlo k napojení na současný Integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (ISPOP), tak se náklady na vytvoření pohybují v rozmezí 1–3 mil. Kč a roční náklady představují cca 20 % z ceny pořizovací. Pokud ale systém bude od systému ISPOP oddělen, mohou se náklady pohybovat kolem 350 tis. Kč za vytvoření aplikace, která obsahuje vyhledávání dle zvolené komodity, mapové zobrazení, hledání do určité vzdálenosti a další možnosti. Další náklady jsou spojené s napojením kolektivních systémů na tuto aplikaci, aby bylo možné data předávat automaticky. Tato úprava je odhadována na cca 30 tis. Kč na straně kolektivního systému. Dále je pak mezi náklady třeba zařadit náklady na správu aplikace, které jsou odhadovány na cca 5–10 tis. Kč měsíčně v případě levnější varianty. Náklady spojené s vytvořením a údržbou aplikace budou hrazeny v rámci schváleného rozpočtu z kapitoly 315 Ministerstvo životního prostředí.

3.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 5: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav			časově náročné hledání míst zpětného odběru	****
Varianta 1	Centrální regist míst zpětného odběru	jednoduchý přístup k informacím pro občany v oblasti nakládání s odpady	****	Rozšíření aplikace ISPOP (1.a)	
				vytvoření aplikace umožňující vyhledání místa zpětného odběru (Kč)	1-3 mil.
				správa systému (Kč/ročně)	100 tis. - 300 tis.
		časová úspora na získání potřebných informací	****	Oddělená aplikace (1.b)	
				vytvoření aplikace (Kč)	350 tis.
		správa systému (Kč/ročně)	60 tis. - 120 tis.		
		Kolektivní systémy			
				propojení aplikace MŽP a KS (Kč)	od 30 tis.

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

3.4 Návrh řešení

3.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1

2. Varianta 0

Z důvodu zlepšení informovanosti občanů v oblasti nakládání s odpady doporučujeme přijmout Variantu 1. Z hlediska nákladů ministerstva doporučujeme vytvořit aplikaci mimo aplikaci ISPOP, přestože tato varianta sebou přináší další registraci a další přihlašovací údaje. Tyto administrativní úkony jsou však zanedbatelné ve srovnání s pořizovacími cenami a ročními náklady.

4 Uvádění viditelného příspěvku na nakládání s elektrozařízeními a elektroodpadem

4.1 Důvod předložení a cíle

4.1.1 Definice problému

Směrnice 2012/19/EU v čl. 14 odst. 1 stanovuje, že členské státy mohou požadovat, aby výrobci informovali kupující při prodeji nových výrobků o nákladech na sběr, zpracování a k životnímu prostředí šetrné odstraňování (tzv. recyklační příspěvek či poplatek). Uvedené náklady nesmějí převýšit nejlepší možný odhad skutečně vzniklých nákladů.

4.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Zákon o odpadech v platném znění neumožňuje výrobcům při prodeji nových elektrozařízení oddělené uvádění nákladů na zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení

pocházejícího z domácností, které bylo uvedeno na trh po 13. srpnu 2005. Pokud jde o elektrozařízení pocházející z domácností, která byla uvedena na trh do dne 13. srpna 2005 (tzv. historická elektrozařízení), je v zákoně o odpadech uvedeno, že výrobci mohou při prodeji nových elektrozařízení uvádět tyto náklady odděleně po dobu 8 let od účinnosti tohoto zákona a na dobu 10 let od účinnosti tohoto zákona v případě elektrozařízení uvedeného ve skupině 1 přílohy č. 7 k tomuto zákonu. Uvádí-li výrobce, ve smyslu tohoto ustanovení, náklady odděleně, je takto povinen je uvádět každý prodávající při prodeji v rámci své podnikatelské činnosti. Uvedené náklady nesmí překročit náklady skutečně vzniklé. Tato přechodná období však již uplynula, takže ani pro historická elektrozařízení již oddělené uvádění recyklačního poplatku není v současnosti možné.

4.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) výrobci elektrozařízení,
- b) distributoři,
- c) poslední prodejci,
- d) spotřebitelé,
- e) kontrolní orgány (ČIŽP, FÚ).

4.1.4 Popis cílového stavu

Cílem je umožnit při prodeji nových elektrozařízení oddělené uvádění nákladů na zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností a nákladů na oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu.

4.1.5 Zhodnocení rizika

Hlavním rizikem je neodůvodněné omezování výrobců, kteří chtějí transparentně informovat o složkách konečné ceny výrobku.

4.2 Návrh variant řešení

4.2.1 Varianta 0

Tato varianta představuje současný stav, kdy platné znění zákona neumožňuje uvádění recyklačního poplatku při prodeji nových elektrozařízení.

4.2.2 Varianta 1

Umožnění výrobcům při prodeji nového elektrozařízení uvádět odděleně náklady na zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností a nákladů na oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu. Uvádí-li výrobce náklady odděleně, je takto povinen je uvádět každý prodávající při prodeji v rámci své podnikatelské činnosti.

4.2.3 Varianta 2

Výrobce a distributor musí na daňovém dokladu vždy uvádět recyklační poplatek bez ohledu na skupinu elektrozařízení.

4.2.4 Identifikace nákladů a přínosů

- a) Varianta 0

Současný stav omezuje ty výrobce, kteří chtějí své zákazníky informovat o nákladech, které jsou využívány na recyklaci.

b) Varianta 1

Přínosem této varianty je, že dává možnost uvádět či neuvádět recyklační poplatek a tím neomezuje výrobce, kteří chtějí své zákazníky informovat o těchto nákladech. Z konzultací vyplynulo, že většina účetních systémů, které jsou v České republice využívány, umožňuje práci s recyklačními poplatky u jednotlivých výrobků. Z tohoto důvodu nepředpokládáme žádné navýšení nákladů u subjektů, které využívají účetní systémy. Dále nepředpokládáme navýšení nákladů v souvislosti s přefakturací, protože již bylo možné v období od 13. srpna 2005 po přechodnou dobu uvádět tento recyklační poplatek na tzv. historická elektrozařízení.

a) Varianta 2

Přínosem je zejména primární informace pro spotřebitele o tom, že v ceně výrobku je zahrnuta i služba, která představuje nakládání s výrobkem v okamžiku, kdy se stane odpadem, přičemž spotřebitel tuto službu s vědomím jejího předplacení může aktivně vyžadovat. Náklady spojené s fakturací u dotčených subjektů (výrobci, distributoři, prodejci) v současné době nejsou předpokládány, protože již většina účetních systémů umožňuje evidovat recyklační poplatky a jedná se pak o přefakturaci. V některých případech dochází k elektronickému načítání faktur mezi subjekty. Z komunikace s výrobcí těchto systémů vyplývá, že to pro většinu subjektů neznamena náklady navíc, protože jejich verze softwaru tuto funkci recyklačního poplatku obsahuje. Výjimkou mohou být malí prodejci, kteří veškeré účetní kroky provádějí ručně. Jelikož nedisponujeme informacemi o počtu těchto subjektů, tak není možné případně zvýšené náklady odhadnout.

Tento ekonomický nástroj může napomoci k identifikaci tzv. free-riders v rámci celého distribučního řetězce.

4.2.5 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 6: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav			výrobci - není možnost uvádět recyklační poplatek	***
Varianta 1	umožnění uvádění recyklačního poplatku	výrobci - dobrovolná volba	***	výrobci, distributoři, poslední prodejci, spotřebitel	*
Varianta 2	povinnost uvádět recyklační poplatek na daňovém dokladu	možnost odhalit free-riders	***	náklady spojené s fakturací (systémy)	*
		transparentní informace předávané konečnému spotřebiteli (cena, recyklace)	***	různé výše recyklačních poplatků dle využívaného KS - může mást konečného spotřebitele	***

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

4.3 Návrh řešení

4.3.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

- 1. Varianta 1**
2. Varianta 2
3. Varianta 0

Na základě porovnání výše uvedených variant doporučujeme přijmout Variantu 1, která představuje umožnění uvádění recyklačního poplatku. Varianta 2 sebou přináší určité výhody, ale je svým způsobem velice striktní a v dané oblasti se jeví jako vhodnější využít dobrovolné nástroje a poté až striktně regulativní. Přijetím první varianty totiž do budoucna můžeme dojít ke stejnému cíli jako u varianty druhé, ale pravděpodobně s menšími dopady na některé subjekty, protože některé subjekty, které by legislativní změna donutila investovat do účetního systému, si ho do budoucna pořídí z vlastní iniciativy.

5 Přeshraniční přeprava použitých elektrozařízení

5.1 Důvod předložení a cíle

5.1.1 Definice problému

V současné době chybí v české legislativě pravidla a povinnosti pro držitele elektrozařízení, které je převážejí přes hranice, jak uvádí směrnice 2012/19/EU v čl. 23 odst. 2 a příloze VI.

5.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Současná právní úprava neobsahuje pravidla pro přeshraniční přepravu použitých elektrozařízení.

5.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) držitel elektrozařízení,
- b) přepravce,
- c) Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP),
- d) celní úřady.

5.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované změny je zamezit přeshraniční přepravě použitých elektrozařízení, která nejsou přepravována jako odpad, ale ve skutečnosti jím jsou.

5.1.5 Zhodnocení rizika

Nesprávná transpozice vystavuje Českou republiku riziku infringementu.

5.2 Návrh variant řešení

5.2.1 Varianta 0

Ponechání současného stavu, tj. bez právní úpravy přeshraniční přepravy použitého elektrozařízení.

5.2.2 Varianta 1

Jedná se o nastavení povinností při přepravě použitých elektrozařízení přes hranice. Držitel je povinen zajistit, aby při přepravě byly celním úřadům a ČIŽP k dispozici:

- kopie daňového dokladu podle zákona o dani z přidané hodnoty a kopie smlouvy o převodu vlastnictví k přepravovanému elektrozařízení, v níž je uvedeno, že elektrozařízení jsou určena k přímému opětovnému použití a že jsou plně funkční,
- dokumentace o ověření funkčnosti, jejíž rozsah bude upřesněn prováděcím právním předpisem, která není starší než 3 měsíce,
- prohlášení držitele, že přepravovaná elektrozařízení nejsou odpadem.

Výše uvedené dokumenty se nevyžadují v případě, že držitel prokáže, že k přepravě dochází v rámci smluvního vztahu mezi podnikateli, a že:

- elektrozařízení jsou zasílána jako vadná výrobcí nebo jím pověřené osobě na opravu v rámci záruky za jakost za účelem opětovného použití,
- použitá elektrozařízení určená k profesionálnímu použití jsou zasílána na renovaci nebo opravu za účelem opětovného použití na základě smlouvy výrobcí nebo jím pověřené osobě,
- vadná použitá elektrozařízení určená k profesionálnímu použití (např. zdravotnické prostředky nebo jejich součásti) jsou na základě smlouvy zasílána výrobcí nebo jím pověřené osobě za účelem analýzy hlavní příčiny závady v případě, že analýzu může provést pouze výrobce nebo tato osoba.

Dále se splnění těchto podmínek nevyžaduje v případě, že povaha a množství přepravovaných elektrozařízení prokazují, že mají sloužit výhradně k soukromému nebo osobnímu použití osob, které je přepravují, nebo jejich rodinných příslušníků, nebo mají sloužit jako dar.

Další povinností je zajištění ochrany elektrozařízení před poškozením v průběhu přepravy, nakládky a vykládky, zejména prostřednictvím dostatečných obalů a vhodného uspořádání.

5.2.3 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Mezi náklady této varianty řadíme vývoz elektrozařízení z České republiky, zejména do třetích zemí, kde nefunkční elektrozařízení končí mimo zařízení určená pro nakládání s odpady a tím zatěžují životní prostředí. Obecně kontroly vývozu EEZ či OEEZ probíhají tak, že celní správa zastaví nákladní vozidlo a provede kontrolu. Při zjištění nebo podezření na nedovolený vývoz OEEZ, kontaktuje celní správa ministerstvo a ČIŽP, které provedou příslušné kontroly. Náklady jsou tak spojené s kontrolami celních úřadů a ČIŽP, kdy dochází k subjektivnímu posouzení, zda se jedná o funkční elektrozařízení nebo odpad, který podléhá dalším pravidlům. Celkové náklady spojené s těmito úkony však nejsme schopni odhadnout, protože ministerstvo, celní správa ani ČIŽP nedisponují dostatečnými relevantními statistickými údaji, které bychom mohli použít.

b) Varianta 1

Nastavení pravidel a povinností při přeshraniční přepravě sebou přináší náklady pro držitele elektrozařízení, protože je určitým způsobem administrativně zatíží, ale naopak sebou přináší přínosy v tom, že se očekává zamezení či omezení vyvážení nefunkčního elektrozařízení, které pak většinou končí mimo zpracovatelská zařízení a tím zatěžují životní prostředí. Z konzultací vyplynul předpoklad, že změna legislativy bude přínosem pro ČIŽP, která v současné době provádí subjektivní posouzení, avšak nyní budou do celého procesu vnesena jasná pravidla pro posuzování vyvážených výrobků či odpadů. Naopak pro celní správu se může jednat o zvýšení časové náročnosti kontrol, kdy může být např. požadováno vyskladnění kontejneru za účelem ověření správného označení použitých elektrozařízení. Zvýšenou časovou zátěž ve vazbě na finanční zatížení však celní správa není schopna odhadnout. Hlavním důvodem jsou chybějící statistické údaje.

5.2.4 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 7: Porovnání přínosů a nákladů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav - bez právní úpravy přeshraniční přepravy EEZ			životní prostředí	****
				celní správa - administrativní zátěž spojená s kontrolou přepravy	* až ***
				ČIŽP - administrativní zátěž spojená s kontrolami (zejména posouzení)	***
				držitelé zařízení - převoz zařízení v režimu odpadů	****
Varianta 1	právní úprava přeshraniční přepravy EEZ	životní prostředí - omezení převozu EEZ, které je odpadem	****	držitelé zařízení - náklady spojené s vybavením funkčního zařízení potřebnými doklady	***
		ČIŽP - zjednodušení procesu kontroly	***	celní správa - mírné navýšení administrativní zátěže	* až **
		držitelé zařízení - převoz EEZ v souladu s legislativou	****		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

5.3 Návrh řešení

5.3.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 0

Navrhovaná právní úprava sebou přináší navýšení administrativní zátěže podnikatelským subjektům a celním úřadům. Naopak předpokládáme snížení dopadů u ČIŽP, která v současné době provádí subjektivní posouzení povahy nákladu, avšak nyní budou do celého procesu vnesena jasná pravidla pro posuzování vyvážených výrobků či odpadů. Dále pak očekáváme snížení nákladů, které v budoucnu mohou vzniknout, zejména v rozvojových zemích, na likvidaci elektroodpadu, který by byl vyvezen, když se současná situace nezmění.

6 Shrnutí – navrhované varianty

	Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
1.	Varianta 1	umožnění zahraničním společnostem plnění povinností prostřednictvím pověřeného zástupce	umožnění plnění povinností zahraničním společnostem	***	pověření včetně nákladů na další povinnosti zástupce	**
			nastavení stejných pravidel pro všechny výrobce	****	náklady tuzemského subjektu na administrativu - odhad (Kč/subjekt)	1 000
					náklady zahraničního subjektu na administrativu	není možné odhadnout
2.	Varianta 1	kompletní elektronizace zápisu	snížení nákladů dotčených subjektů - administrativa	****	odhadované roční náklady (Kč/rok) - administrativa	4 800
			minimalizace práce s dokumenty na MŽP (zpracování, archivace aj.)	*****	náklady kolektivního systému na připojení systému (Kč/subjekt)	min. 30 tis.
					náklady na kontrolní činnost spojenou s uložením dokumentace u KS a další činnosti spojené s připojením KS	**
					náklady na zřízení přístupu do systému ministerstva a další úpravy (Kč)	320-504 tis.
3.	Varianta 1	Centrální regist míst zpětného odběru	jednoduchý přístup k informacím pro občany v oblasti	****	Oddělená aplikace (1.b) vytvoření aplikace (Kč)	350 tis.
			časová úspora na získání potřebných informací	****	správa systému (Kč/ročně)	60 tis. - 120 tis.
					Kolektivní systémy propojení aplikace MŽP a KS (Kč)	od 30 tis.
4.	Varianta 1	umožnění uvádění recyklačního poplatku	výrobci - dobrovolná volba	***	výrobci, distributoři, poslední prodejci, spotřebitel	*
5.	Varianta 1	právní úprava přeshraniční přepravy EEZ	životní prostředí - omezení převozu EEZ, které je odpadem	****	držitelé zařízení - náklady spojené s vybavením funkčního zařízení potřebnými doklady	***
			ČižP - zjednodušení procesu kontroly	***	celní správa - mírné navýšení administrativní zátěže	* až **
			držitelé zařízení - převoz EEZ v souladu s legislativou	****		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

7 Implementace doporučené varianty a vynuucování

Orgánem odpovědným za implementaci navrhované právní úpravy je Ministerstvo životního prostředí.

Dalšími orgány veřejné správy, které dohlížejí nad dodržováním povinností vyplývajících z části čtvrté hlavy druhé dílu 8 zákona o odpadech, jsou obecní a újezdni úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností, krajské úřady, Česká inspekce životního prostředí a celní úřady. Vynuucování zákonem stanovených povinností prostřednictvím pokut, případně i pomocí opatření ke zjednaní nápravy, zajišťují především krajské úřady, Česká inspekce životního prostředí a v méně závažných případech i obecní úřady a obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

Pro zajištění dodržování právní úpravy ze strany regulovaných subjektů je převážně možno využít stávající mechanismy, tj. možnost sankcionování pro případ nedodržování stanovených povinností na základě skutkových podstat stanovených v platném zákoně o odpadech. Součástí navrhované právní úpravy je pouze doplnění skutkové podstaty v § 66 odst. 3 písm. k) zákona o odpadech, pokud jde o vynuucování splnění nové povinnosti určit si za zákonem stanovených podmínek pověřeného zástupce.

Nástrojem pro odhalování porušení pravidel stanovených navrhovanou právní úpravou je kontrola prováděná orgány veřejné správy (zejména krajskými úřady, obecními úřady obcí s rozšířenou působností a Českou inspekcí životního prostředí).

8 Přezkum účinnosti regulace

Přezkum účinnosti regulace provede MŽP v rámci zpětné vazby metodické činnosti vůči nižším orgánům veřejné správy, a to do tří let ode dne účinnosti navrhované právní úpravy.

9 Konzultace a zdroje dat

1. Ing. Jan Pavlíček, odbor odpadů MŽP
2. Ing. Marek Livora, Ph.D., odbor odpadů MŽP
3. Ing. Tomáš Vávra, odbor odpadů MŽP
4. JUDr. Martin Kusák, odbor legislativní MŽP
5. Ing. Martina Polčáková, CENIA
6. Radek Saturka – PragueBest, s.r.o. digital agency
7. Michal Hušek, Carsys s.r.o.
8. Ing. Bc. Robert Lukeš, STORMWARE s.r.o. (Pohoda)
9. Jindřich Kahoun, Asseco Solutions a.s. (Helios)
10. Štěpán Bihary, SAP ČR
11. Martin Cígler, CÍGLER SOFTWARE a.s.
12. Pavlína Mourková, FlexiBee Systems s.r.o.
13. Ing. Jan Vrba, Asekol s.r.o.
14. Ing. Roman Tvrzník, ELEKTROWIN a.s.
15. Ing. Jaroslav Vladík, Retela s.r.o.
16. Ing. Alexander Hanousek, EKOLAMP s.r.o.
17. Ing. David Beneš, REMA Systém a.s.
18. Mgr. Radek Hanák, Asociace spotřební elektroniky
19. Ing. David Mareček, INISOFT s.r.o.
20. Kpt. Bc. Pavel Kramařík, Generální ředitelství cel
21. RNDr. Jitka Jenčovská, Česká inspekce životního prostředí

22. VANDROVEC, David a kol. *Základní principy nové právní úpravy nakládání s elektrozařízeními („EEZ“)*. Praha: 23. 3. 2012. 4 s.
23. TOUŠ, P. *Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace k novele zákona č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí*. Praha: Ministerstvo životního prostředí, 1. 8. 2013, 10 s.
24. PÍŠKOVÁ, M. *Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace k novele zákona o vozidlech s ukončenou životností*. Praha: Ministerstvo životního prostředí. 18. 10. 2012, 21 s.
25. PÍŠKOVÁ, M. *Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace k novele zákona o odpadních pneumatikách – pracovní verze*. Praha: Ministerstvo životního prostředí, 13. 06. 2013, 34 s.
26. PÍŠKOVÁ, M., KUSÁK, M. *Důvodová zpráva*. Praha: Ministerstvo životního prostředí, srpen 2013. 58 s.

10 Seznam použitých zkratk

CENIA	CENIA, česká informační agentura životního prostředí
ČIŽP	Česká inspekce životního prostředí
ČSÚ	Český statistický úřad
EEZ	elektrická a elektronická zařízení
EK	Evropská komise
EU	Evropská unie
FÚ	finanční úřad
KS	kolektivní systém
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
OEEZ	odpadní elektrická a elektronická zařízení

**Průměrná hrubá hodinová sazba mezd na zaměstnance, kterou lze využít pro výpočet
administrativní zátěže podnikatelů při plnění IP**

Vychází z průměrné hrubé hodinové mzdy v národním hospodářství na jednoho zaměstnance za rok 2012 (zdroj: ČSÚ)

Ukazatel		Průměrná měsíční mzda na zaměstnance (Kč)*	Průměrná hrubá hodinová sazba mezd na zaměstnance vč. 15% režie (Kč)**	Průměrná hrubá hodinová sazba mezd na zaměstnance vč. 15% režie + 35 % superhrubá mzda(Kč)
Česká republika		25 101	161,71	218
v tom:				
	podnikatelská sféra	25 119	161,83	218
Sekce CZ-NACE				
A	Zemědělství, lesnictví, rybářství	19 950	128,52	174
B+C+D+E Průmysl celkem		25 208	162,4	219
B	Těžba a dobývání	32 565	209,81	283
C	Zpracovatelský průmysl	24 578	158,34	214
D	Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu	41 732	268,86	363
E	Zásobování vodou; činnosti související s odpadními vodami, odpady a sanacemi	23 633	152,25	206
F	Stavebnictví	22 801	146,9	198
G	Velkoobchod a maloobchod; opravy a údržba motorových vozidel	23 092	148,78	201
H	Doprava a skladování	23 499	151,4	204
I	Ubytování, stravování a pohostinství	13 562	87,37	118
J	Informační a komunikační činnosti	46 707	300,91	406
K	Peněžnictví a pojišťovnictví	51 453	331,49	448
L	Činnosti v oblasti nemovitostí	21 386	137,78	186
M	Profesní, vědecké a technické činnosti	31 908	205,57	278
N	Administrativní a podpůrné činnosti	16 566	106,73	144
O	Veřejná správa a obrana; povinné sociální zabezpečení	26 761	172,41	233
P	Vzdělávání	24 341	156,81	212
Q	Zdravotní a sociální péče	25 598	164,92	223
R	Kulturní, zábavní a rekreační činnosti	21 091	135,88	183
S	Ostatní činnosti	19 868	128	173

* zdroj dat ČSÚ

** zdroj dat MPO

11 Kontakt na zpracovatele RIA

Ing. Martina Pišková

Odbor ekonomických a dobrovolných nástrojů

Ministerstvo životního prostředí

Vršovická 65, Praha 10, 100 10

email: martina.piskova@mzp.cz

tel: +420 267 122 151

B Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a vychází ze zásad uvedených v Ústavě České republiky a v Listině základních práv a svobod. Jedná se zejména o zásady uplatňování státní moci pouze v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon (čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) a ukládání povinností jen na základě zákona a v jeho mezích a při zachování základních práv a svobod (čl. 4 Listiny základních práv a svobod).

Navrhovaná právní úprava, která stanoví především některá práva a povinnosti výrobců elektrických a elektronických zařízení při jejich uvádění na trh a při zajištění nakládání s nimi poté, co se stanou odpadem, a práva a povinnosti dalších osob, které s tímto odpadem nakládají, je rovněž v souladu s čl. 26 Listiny základních práv a svobod zakotvujícím právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost. Tato právní úprava má povahu podmínek a omezení pro výkon uvedených činností, přičemž splňuje ústavní požadavek úpravy na úrovni zákona a vyhovuje též zásadám pro stanovení mezí základních práv a svobod podle čl. 4 Listiny základních práv a svobod.

Navrhovaná právní úprava respektuje práva uvedená v čl. 35 Listiny základních práv a svobod, a to právo na příznivé životní prostředí, právo na včasné a úplné informace o stavu životního prostředí a přírodních zdrojů a povinnost při výkonu práv neohrožovat ani nepoškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem.

C Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s právními předpisy Evropské unie a s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Navrhovanou právní úpravou je transponována směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ).¹ Tato směrnice nahrazuje dosud platnou směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ),² která byla do právního řádu ČR transponována zákonem č. 7/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláškou č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady). Směrnice 2012/19/EU bude plně transponována předkládaným návrhem zákona, s výjimkou ustanovení, která budou do právního řádu ČR promítnuta vyhláškou Ministerstva životního prostředí vydanou k provedení tohoto zákona (čl. 11 odst. 2, přílohy II, IV, část přílohy VI, přílohy VII, VIII, IX a část přílohy X). Lhůta pro transpozici směrnice 2012/19/EU je stanovena do 14. února 2014.

Oblasti regulované navrhovanou právní úpravou se dále dotýká směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic³ (dále jen „rámcová směrnice o odpadech“). Týká se to zejména použití některých definic pojmů (čl. 3; např. nebezpečný odpad, zpracování, využití, odstranění, opětovné použití aj.), podpory opětovného použití a recyklace (čl. 11), podmínek pro vydávání povolení a registraci (čl. 23 a 26) nebo vedení záznamů (čl. 35).

¹ Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38.

² Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 24.

³ Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3. Oprava: Úř. věst. L 99, 5.4.2012, s. 35.

Navrhovaná právní úprava ponechává v platnosti odpovědnost provozovatele solární elektrárny za financování nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů uvedenými na trh do dne 1. ledna 2013, která vychází ze zásady „znečišťovatel platí“ zakotvené v čl. 14 odst. 1 rámcové směrnice o odpadech. Jelikož solární panely dosud nespádaly do rozsahu působnosti unijní legislativy pro nakládání s odpadními elektrozařízeními, nevztahují se na solární panely uvedené na trh před datem stanoveným pro transpozici směrnice 2012/19/EU (tj. i na uvedené na trh do dne 1. ledna 2013), s ohledem na zásadu zákazu retroaktivity, pravidla stanovená směrnicí 2012/19/EU pro financování nakládání s „nehistorickými“ odpadními elektrozařízeními (tj. uvedenými na trh po 13. srpnu 2005).

Na přeshraniční přepravu (§ 53 zákona o odpadech) elektroodpadu se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů,⁴ které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení se použije i v případě přeshraniční přepravy použitých elektrozařízení, nebudou-li splněny podmínky stanovené v navrhovaném zákoně na základě směrnice 2012/19/EU. V takovém případě se bude jednat o nedovolenou přepravu odpadů podle citovaného nařízení.

Lze konstatovat, že navrhovaná právní úprava je plně v souladu jak s uvedenými právními předpisy Evropské unie, tak i s dalšími prameny práva Evropské unie.

Oblasti regulované navrhovanou právní úpravou se dotýká Basilejská úmluva o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování (vyhlášená sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 100/1994 Sb.), která je provedena právě citovaným nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 1013/2006 o přepravě odpadů. Navrhovaná právní úprava je tedy s touto mezinárodní smlouvou v souladu.

Vzhledem k tomu, že lhůta pro transpozici směrnice 2012/19/EU uplynula dne 14. února 2014, zahájila Evropská komise dne 31. března 2014 proti České republice řízení o porušení Smlouvy podle čl. 258 Smlouvy o fungování EU ve věci včasného neprovedení této směrnice. Česká republika je tak vystavena reálnému nebezpečí, že v horizontu zhruba šesti měsíců proti ní Evropská komise podá žalobu k Soudnímu dvoru EU s návrhem na uložení finančních sankcí, které mohou dosahovat řádově milionů euro.

D Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady a dopady na životní prostředí

Hospodářské a finanční dopady navrhované právní úpravy na státní a ostatní veřejné rozpočty, podnikatelské prostředí a životní prostředí jsou podrobněji řešeny v závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace. Navrhovaná právní úprava nebude mít žádné negativní sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny. Nepředpokládá se ani negativní dopad na rovné postavení mužů a žen. Platná právní úprava ani navrhované řešení nezakládají v žádném ohledu nerovnost, která by odporovala zákazu diskriminace z jakéhokoliv důvodu.

---

⁴ Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1.

E Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná právní úprava nemá žádné dopady z hlediska ochrany soukromí a osobních údajů. Oproti současné právní úpravě dochází ke změně ve vztahu ke zpracování osobních údajů v rámci zápisu povinných subjektů do Seznamu výrobců elektrozařízení, tato změna však nemá dopad na jejich ochranu.

F Zhodnocení korupčních rizik

Navrhovaná právní úprava nemění kompetence v rozhodování o zápisu výrobců a provozovatelů kolektivních systémů do Seznamu. Ty jsou nadále jednoznačně definovány v zákoně o odpadech a přísluší ministerstvu. Vzhledem k tomu, že se jedná o již zavedený proces, nedochází navrhovanou právní úpravou ani k nadměrnému soustředění pravomocí u ministerstva. Z organizačního řádu ministerstva lze přesně určit útvar, který je příslušný k rozhodování ve věci, přičemž lze určit i osobu, která je odpovědná za konkrétní rozhodnutí. O právech a povinnostech účastníků se rozhoduje ve správním řízení, proti rozhodnutí věcně příslušného útvaru ministerstva v prvním stupni může účastník řízení podat rozklad, o němž rozhoduje ministr životního prostředí na návrh rozkladové komise MŽP. Účastník se může také bránit již v průběhu řízení proti nesprávnému postupu orgánu veřejné správy, a to na základě § 175 správního řádu, dle něhož může uplatnit stížnost proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu. Správní řízení jsou zahajována na návrh účastníka, náležitosti návrhu jsou jednoznačně stanoveny zákonem a prováděcími právními předpisy. Navrhovatel se rovněž může domáhat ochrany proti nečinnosti ministerstva postupem podle § 80 správního řádu. Dále je mu poskytována ochrana na základě zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, kdy se může za stanovených podmínek domáhat náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím, anebo nesprávným úředním postupem, jímž se rozumí též porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Právní předpis dostatečně jasným způsobem nastavuje systém odpovědnosti jednotlivých subjektů, kdy již existuje funkční systém vnitřní kontroly a přezkoumávání rozhodnutí.

Lze konstatovat, že předkládaný materiál nevyvolává korupční rizika.

II. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K čl. I

K bodu 1 (§ 37f)

V úvodním ustanovení části čtvrté hlavy druhé dílu 8 zákona o odpadech je vymezen předmět navrhované právní úpravy a dále rozsah její působnosti, který je striktně vázán na rozsah stanovený směrnicí 2012/19/EU. Od 15. srpna 2018 dochází v návaznosti na tuto směrnici k otevření rozsahu působnosti, tedy aplikaci zákona na širší okruh elektrozařízení vymezených pozitivně definicí v § 37g písm. a) a negativně výjimkami uvedenými v § 37f odst. 4 a 5. Zatímco do 14. srpna 2018 bude rozsah působnosti dílu 8 zahrnovat pouze ta elektrozařízení, která lze zařadit do některé ze skupin uvedených v příloze č. 7 části I k zákonu o odpadech (s výjimkou zařízení uvedených v § 37f odst. 4), od 15. srpna 2018 se bude vztahovat na všechna elektrozařízení, která se vždy zařadí do některé z šesti nových skupin elektrozařízení uvedených v příloze č. 7 části II k zákonu o odpadech, nebude-li se jednat o zařízení uvedené v § 37f odst. 4 nebo 5. Otevření rozsahu působnosti determinuje především aplikace dvou ze šesti nových skupin elektrozařízení – velká a malá zařízení. Skupiny elektrozařízení vymezené v části I i části II přílohy č. 7 k zákonu o odpadech budou dále konkretizovány prostřednictvím podskupin elektrozařízení, které spadají do těchto skupin. Tyto podskupiny stanoví ministerstvo vyhláškou. Podskupiny elektrozařízení, které spadají do skupin elektrozařízení podle části I přílohy č. 7, bude kopírovat současný Seznam elektrozařízení stanovený v příloze č. 1 k vyhlášce o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady. Vymezení podskupin elektrozařízení, které spadají do skupin elektrozařízení podle části II přílohy č. 7, bude vycházet z nevyčerpávajícího seznamu elektrozařízení stanoveného v příloze IV směrnice 2012/19/EU.

K bodu 2 (§ 37g písm. a))

V definici elektrozařízení se vypouští definiční znaky, které jsou s ohledem na nové vymezení rozsahu působnosti dílu 8 v § 37f nadbytečné.

K bodu 3 (§ 37g písm. e))

V souladu se směrnicí 2012/19/EU se rozšiřuje definice pojmu výrobce, který bude nově zahrnovat také zahraniční „internetové prodejce“, tj. osoby, které prodávají elektrozařízení prostřednictvím prostředků komunikace na dálku přímo konečným uživatelům do České republiky z jiného státu, kde jsou usazeny. U jiných osob, které se považují za výrobce, je výslovně stanoveno, že tyto osoby musí být usazeny v České republice.

Za osobu usazenou v České republice je třeba ve světle práva EU (zejm. svoboda usazování podle čl. 49 Smlouvy o fungování EU a navazující sekundární legislativy a judikatury Soudního dvora EU) považovat nejen právnickou nebo fyzickou osobu se sídlem na území ČR, ale i každou osobu, která zde vykonává stálou hospodářskou činnost, například prostřednictvím stálé provozovny. Jestliže tedy zahraniční osoba soustavně dováží či přepravuje z jiného členského státu EU do ČR elektrozařízení, provozuje v ČR stálou hospodářskou činnost a měla by být považována za osobu usazenou v ČR. Pokud by tato zahraniční osoba nesplňovala podmínky, za nichž ji lze považovat za usazenou v ČR, bude osobou uvádějící elektrozařízení na trh v ČR vždy ten, kdo elektrozařízení ze zahraničí nabyt (distributor v ČR). Není přitom podstatné, kdo zajišťuje přepravu a kdy podle smlouvy mezi

prodávajícím ze zahraničí a nabyvatelem v ČR dochází k převodu vlastnického práva ke zboží. Jestliže prodávající neprovozuje v ČR stálou hospodářskou činnost, a není zde tedy usazen, je třeba považovat za dovozce, resp. přepravce z jiného členského státu EU a tudíž za výrobce podle § 37g písm. e) bodu 3 nabyvatele elektrozařízení usazeného v České republice (distributor v ČR). K prvnímu předání na území ČR (tj. uvedení na trh) v takovém případě dochází až mezi tímto distributorem (který je výrobcem ve smyslu zákona o odpadech) a dalším distributorem, posledním prodejcem či konečným uživatelem.

K bodu 4 (§ 37g písm. f))

V souladu s čl. 3 odst. 1 písm. h) směrnice 2012/19/EU se rozšiřuje definice elektrozařízení pocházejícího z domácností.

K bodu 5 (§ 37g písm. g))

Navrhovaným doplněním v definici zpětného odběru elektrozařízení má dojít k odstranění výkladových nejasností ohledně toho, zda je zpětným odběrem také odebírání elektrozařízení posledními prodejci. Změna rovněž reaguje na doplnění definice místa zpětného odběru (bod 7).

K bodům 6 a 7 (§ 37g písm. h) až j))

Doplňují se dosud chybějící definice místa zpětného odběru a místa odděleného sběru. Jedná se vždy o místa, která za uvedeným účelem zřídil výrobce. Místem zpětného odběru však není místo prodeje nebo dodávky nového elektrozařízení či místo v jeho bezprostřední blízkosti v případě odebírání elektrozařízení pocházejícího z domácností posledními prodejcem, přestože se i v těchto případech jedná o zpětný odběr elektrozařízení (§ 37k odst. 4 zákona o odpadech). Změna v definici odděleného sběru elektroodpadu souvisí s definováním místa odděleného sběru.

K bodu 8 (§ 37g písm. o) až r))

Doplňuje se dosud chybějící definice posledního prodejce a dále se v souvislosti s vymezením rozsahu působnosti dílu 8 definují pojmy „velké stacionární průmyslové soustrojí“, „velká pevná instalace“ a „nesilniční pojízdný stroj určený výlučně k profesionálnímu použití“, které odpovídají definicím stanoveným v čl. 3 odst. 1 písm. b) až d) směrnice 2012/19/EU.

K bodům 9 a 10 (§ 37h odst. 3 a 4)

Podobně jako v případě právní úpravy nakládání s bateriemi a akumulátory se zavádí povinnost vést evidenci toku zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraného elektroodpadu od místa zpětného odběru nebo místa odděleného sběru až po zpracování, využití a odstranění elektroodpadu, kterou bude plnit výrobce, nebo provozovatel kolektivního systému. Vedení této evidence je nezbytné pro zpracování ročních zpráv dle přílohy č. 4 vyhlášky č. 352/2005 Sb., přičemž již v současnosti tato evidence fakticky vedena být musí. Nově se navrhuje výslovné zakotvení této povinnosti s ohledem na směrnici 2012/19/EU a zajištění účinné kontroly. Rozsah a způsob vedení evidence toku zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraného elektroodpadu, stejně jako obsah roční zprávy, v níž budou souhrnné údaje z této evidence zahrnuty, stanoví ministerstvo vyhláškou.

K bodu 11 (§ 37i)

V návaznosti na novou úpravu institutu pověřeného zástupce (§ 37q) se doplňuje povinný zápis pověřených zástupců zahraničních výrobců podle § 37g písm. e) bodu 4 do Seznamu výrobců elektrozařízení (dále jen „Seznam“). Do Seznamu se může zapsat i „fakultativní“ pověřený zástupce podle § 37q odst. 2; přestože zápis tohoto pověřeného zástupce do Seznamu není povinný, je nutnou podmínkou pro to, aby na něj přešly povinnosti výrobce vyplývající z dílu 8 zákona o odpadech (není-li zapsán, odpovídá za plnění těchto povinností osoba, která je výrobcem podle § 37g písm. e) bodu 1, 2 nebo 3).

Pokud jde o způsob podání návrhu na zápis, upouští se od požadavku dosud platné právní úpravy, aby byl návrh podán ve dvou vyhotoveních a na technickém nosiči dat s tím, že návrhvatel bude mít na výběr podat návrh buď v listinné podobě (v jediném vyhotovení) a současně v elektronické podobě, nebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem podle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, nebo prostřednictvím datové schránky provozované podle zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.

Rozsah údajů vkládaných do Seznamu je nově upraven v souladu s čl. 16 směrnice 2012/19/EU. Jelikož je dosavadní systém vedení Seznamu příliš komplikovaný a představuje administrativní zátěž jak na straně ministerstva, tak na straně povinných subjektů, omezují se v souvislosti s transpozicí směrnice 2012/19/EU některé neopodstatněné požadavky. Jedná se zejména o zrušení povinnosti předkládat výpis z obchodního rejstříku, což je vzhledem k jeho dostupnosti v elektronické podobě nadbytečné.

Zákon výslovně stanoví, že Seznam je informačním systémem veřejné správy, jehož správcem je ministerstvo. Nově se dále stanoví rozsah údajů v Seznamu, které ministerstvo zpřístupňuje na portálu veřejné správy.

Do Seznamu se zapisuje také provozovatel kolektivního systému, a to spolu s výrobcí a/nebo pověřenými zástupci, kteří jeho prostřednictvím plní své povinnosti stanovené v dílu 8 zákona o odpadech. V tomto případě je zápis provozovatele kolektivního systému součástí zápisu těchto výrobců, resp. pověřených zástupců. Výrobci a pověřený zástupci, kteří se teprve poté zapojí do kolektivního systému, se však samostatně do Seznamu nezapisují. Namísto toho bude provozovatel kolektivního systému pouze elektronicky vkládat do Seznamu údaje o těchto osobách. Navrhuje se současně stanovit, že taková osoba se pro účely aplikace odstavců 2 a 7, § 37j odst. 3 a § 37q odst. 2 považuje za zapsanou v Seznamu (odpovědnost „fakultativního“ pověřeného zástupce za plnění povinností výrobce a odpovědnost osoby uvádějící na trh elektrozařízení, ke kterému není v Seznamu zapsán jeho výrobce nebo pověřený zástupce).

Navrhovaný zákon dále v návaznosti na právní úpravu základních registrů (zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů) omezuje požadavky na aktualizaci údajů ze strany osob zapsaných v Seznamu. Takto bude tedy nutné provádět pouze změny týkající se způsobu plnění povinností vyplývajících z dílu 8 zákona o odpadech, např. v případě změny metodiky stanovení záruky pro financování nakládání s elektrozařízeními a elektroodpadem, výpovědi smlouvy s provozovatelem kolektivního systému, je-li sběrná síť založena na jediné takové smlouvě, výpovědi smlouvy s jediným zpracovatelem atp. V souladu s požadavkem čl. 16 odst. 2 směrnice 2012/19/EU budou osoby zapsané v Seznamu provádět změny těchto údajů samostatně dálkovým přístupem (prostřednictvím

uživatelského účtu, který jim bude za tím účelem zřízen). Nicméně vzhledem k tomu, že změny některých údajů (zejména způsob plnění povinností, způsob zajištění financování, ale i skupina nebo druh elektrozařízení), mohou mít podstatný vliv na zajištění plnění povinností dané osoby stanovených v dílu 8 zákona o odpadech, počítá se s mechanismem potvrzování (validace) těchto změn ze strany ministerstva. Nevyzve-li ministerstvo osobu, která změnu provedla, do 30 pracovních dnů k doložení podkladů prokazujících, že plnění uvedených povinností bude zajištěno, validace se automaticky provede.

K bodu 12 (§ 37j odst. 1)

V návaznosti na čl. 4 směrnice 2012/19/EU se ustanovení o požadavcích na návrh a provedení elektrozařízení uváděných na trh, z hlediska usnadnění jejich demontáže a využití, zejména opětovného použití a recyklace, v souladu s právními předpisy na ochranu životního prostředí a veřejného zdraví, doplňuje o povinnost zajistit též soulad s právními předpisy upravujícími technické požadavky na výrobky a požadavky na ekodesign výrobků (zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 337/2011 Sb., o energetickém štítkování a ekodesignu výrobků spojených se spotřebou energie).

K bodu 13 (§ 37j odst. 2)

Výrobce bude i nadále povinen označovat elektrozařízení uvedené na trh po 13. srpnu 2005 tak, aby z označení elektrozařízení bylo patrné, že bylo na trh uvedeno po tomto datu. Požadavek, aby z označení bylo zároveň možné zjistit výrobce, na kterého se vztahují povinnosti podle dílu 8 zákona o odpadech, však není možné vždy naplnit, a proto se navrhuje jej vypustit.

K bodu 14

Zrušuje se poznámka pod čarou č. 31p, neboť vzhledem k definici pojmu „uvedení na trh“ v § 4 odst. 2 písm. a) zákona o odpadech je odkaz na § 2 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zavádějící.

K bodu 15 (§ 37j odst. 3)

Změna reaguje na nově zaváděný institut pověřeného zástupce, který se zapisuje do Seznamu namísto výrobce a odpovídá za plnění jeho povinností.

K bodu 16 (§ 37k odst. 4 a 5)

Zpětný odběr elektrozařízení pocházejících z domácností bude v souladu s čl. 5 odst. 2 písm. b) a c) směrnice 2012/19/EU povinen zajistit bezplatně také poslední prodejce elektrozařízení určených k použití v domácnostech, a to jednak v místě prodeje nebo dodávky nového elektrozařízení ve stejném počtu kusů prodávaného elektrozařízení podobného typu a použití (odběr „kus za kus“) a dále v případě menších elektrozařízení, u nichž žádný z vnějších rozměrů nepřesahuje 25 cm, v místě prodeje nového elektrozařízení nebo v jeho bezprostřední blízkosti po celou provozní dobu, pokud je nové elektrozařízení nabízeno na prodejní ploše určené k prodeji elektrozařízení o velikosti 400 m² nebo více.

Návrh zákona zachovává pravidla stanovená dosud platnou právní úpravou pro zbavování se elektrozařízení a elektroodpadu. Ustanovení § 37k odst. 5 se pouze zpřesňuje za účelem odstranění některých výkladových nejasností – výslovně se stanoví, že konečný uživatel se

smí zbavit elektrozařízení pocházejícího z domácností také jeho předáním poslednímu prodejci podle § 37k odst. 4. Současně se navrhuje doplnit do § 37k odst. 5 zákaz převzetí elektrozařízení a elektroodpad jinými osobami než uvedenými v tomto ustanovení. Hlavním cílem tohoto doplnění je zajistit vynutitelnost již stávajícího pravidla a zabránit tomu, že velké množství elektrozařízení a elektroodpadu je v současnosti předáváno osobám, které nezajistí nakládání s nimi v souladu se zákonem o odpadech a směrnicí 2012/19/EU. To kromě jiného ztěžuje dosahování cílů směrnice jak pro sběr, tak pro zpracování elektrozařízení a elektroodpadu.

K bodu 17 (§ 37k odst. 8)

Ustanovení § 37k odst. 8 se zpřesňuje tak, aby bylo plně v souladu se směrnicí 2012/19/EU (zejm. čl. 6). Za tím účelem se též doplňuje výslovný zákaz zpětně odebraná elektrozařízení nebo odděleně sebraný elektroodpad před předáním zpracovateli jakýmkoliv způsobem upravovat, využívat nebo odstraňovat.

K bodu 18 (§ 37k odst. 10)

Ministerstvo životního prostředí bude zmocněno stanovit vyhláškou technické požadavky na provádění zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadu a na skladování a přepravu zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraného elektroodpadu. Vzhledem k tomu, že tímto způsobem by měly být do právního řádu ČR promítnuty prováděcí akty Komise podle čl. 8 odst. 5 směrnice 2012/19/EU, které mohou být v budoucnu přijaty, dává navržené zmocňovací ustanovení pouze možnost prováděcí vyhlášku vydat.

K bodu 19 (§ 37l odst. 2)

Ustanovení § 37l odst. 2 se doplňuje tak, aby bylo plně v souladu se směrnicí 2012/19/EU (čl. 15 odst. 1).

K bodu 20 (§ 37l odst. 6)

Ustanovení odkazující na povinnosti zpracovatele elektroodpadu stanovené zvláštním právním předpisem pro zacházení s regulovanými látkami se jednak zpřesňuje s ohledem na novou národní i evropskou legislativu v této oblasti, a dále se v souladu se směrnicí 2012/19/EU doplňuje též o odkaz na právní předpisy o fluorovaných skleníkových plynech.

K bodům 21 a 22 (§ 37m odst. 3 a 4)

V návaznosti na novou úpravu cílů pro využití odpadních elektrozařízení a způsobu počítání dosažení těchto cílů ve směrnici 2012/19/EU (čl. 11) se navrhuje stanovit nově tyto cíle v příloze č. 14 k zákonu o odpadech a zmocnit ministerstvo k vydání vyhlášky, kterou bude stanoven způsob, jakým se počítá dosažení minimální úrovně využití elektroodpadu.

K bodům 23 až 25 (§ 37n odst. 1, 3 a 4)

Návrh zákona využívá možnost danou čl. 14 odst. 1 směrnice 2012/19/EU a umožňuje výrobcům na základě vlastní volby uvádět při prodeji nového elektrozařízení odděleně náklady na zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností. Pokud se však výrobce rozhodne pro oddělené uvádění těchto nákladů, bude povinen uvádět je odděleně i každý další prodávající při prodeji elektrozařízení v rámci své podnikatelské činnosti. Ustanovení se týká jak nákladů na zpětný odběr, zpracování, využití

a odstranění elektrozařízení uvedených na trh po 13. srpnu 2005, tak elektrozařízení uvedených na trh do tohoto data (historická elektrozařízení).

V souladu s požadavkem směrnice navrhovaný zákon rovněž stanoví, že uvedené náklady nesmějí převýšit náklady známé výrobcí v okamžiku uvedení nového elektrozařízení na trh v případě kolektivního plnění povinností nebo prokazatelný odhad předpokládaných nákladů v případě plnění povinností v individuálním nebo solidárním systému. Pokud jde o historická elektrozařízení, připouští zákon pouze kolektivní plnění povinností výrobců financovat nakládání s nimi (§ 37n odst. 3), přičemž náklady jsou v tomto případě počítány k okamžiku uvedení nového elektrozařízení na trh. Pokud jde o nakládání s ostatními (nehistorickými) elektrozařízeními, bude výrobce uvádět náklady odpovídající příspěvkům hrazeným kolektivnímu systému, prostřednictvím kterého plní své povinnosti, nebo bude mít v případě individuálního či solidárního plnění povinností provést prokazatelným způsobem odhad předpokládaných nákladů na likvidaci těchto elektrozařízení, které mu v budoucnu vzniknou.

Navrhovaným ustanovením nejsou dotčeny povinnosti posledního prodejce podle zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, který ukládá prodávajícímu informovat spotřebitele o konečné nabídkové ceně, jež zahrnuje všechny daně, cla a poplatky.

K bodu 26 (§ 37n odst. 6)

V návaznosti na čl. 12 odst. 5 směrnice 2012/19/EU se upravuje pravidlo, podle kterého provozovatel kolektivního systému vrací obdržovaný příspěvek na zajištění nakládání s elektrozařízením osobě, která prokáže, že elektrozařízení po uvedení na trh v České republice vyvezla nebo dodala do jiného členského státu EU a že se tedy z takového elektrozařízení nemůže stát na území České republiky odpad. Jelikož příspěvek zaplatil výrobce a provozovatel kolektivního systému má smluvní vztah pouze s ním, navrhuje se stanovit, že pokud osoba požadující refundaci příspěvku není výrobcem, může provozovatel kolektivního systému vyžadovat doložení souhlasu výrobce. Zároveň se stanoví časové omezení pro uplatnění nároku na refundaci příspěvku, a to do 28. února kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž byl příspěvek uhrazen. Uplatnění tohoto nároku po již uzavřeném období, za které byla podána roční zpráva, by totiž mohlo zpětně ovlivnit údaje o množství elektrozařízení uvedeném na tuzemský trh.

K bodu 27 (§ 37o odst. 2 a 3)

K oddělenému uvádění nákladů na oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu viz odůvodnění k bodu 25. V případě elektrozařízení nepocházejícího z domácností se však nejeví jako účelné rozlišovat v souvislosti s určením nákladů na nakládání s elektroodpadem kolektivní a ostatní způsoby plnění povinností, neboť financování je v tomto případě dle § 37o odst. 1 koncipováno odlišně. Navrhuje se tedy pouze stanovit, že uváděné náklady nesmějí převýšit náklady známé výrobcí v okamžiku uvedení nového elektrozařízení na trh nebo prokazatelný odhad předpokládaných nákladů v případě, že náklady výrobcí vzniknou až po tomto okamžiku.

Novým institutem v rámci financování nakládání s elektroodpadem (tj. odpadním elektrozařízením nepocházejícím z domácností), který vychází z čl. 13 odst. 2 směrnice 2012/19/EU, je dohoda o zajištění financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu, na základě které se výrobce a konečný uživatel, který není spotřebitelem, mohou mezi sebou dohodnout na odchýlném způsobu zajištění financování, než jaký stanoví § 37o odst. 1. Návrh zákona požaduje písemnou formu takové dohody, na

druhou stranu však není vyloučeno, aby taková dohoda byla součástí jiné smlouvy, typicky např. kupní. Dohodu bude možné uzavřít nejpozději při dodání nového elektrozařízení konečnému uživateli. O uzavření takové dohody a základních dohodnutých podmínkách financování musí výrobce informovat ministerstvo v roční zprávě. V tomto směru postačí i informace obsahující souhrnné údaje, pokud výrobce například uzavírá větší počet identických dohod s jednotlivými odběrateli.

K bodu 28 (§ 37o odst. 5)

Přestože čl. 12 odst. 5 směrnice 2012/19/EU se týká pouze elektrozařízení pocházejícího z domácností, jeví se jako účelné upravit možnost refundace příspěvku na nakládání s elektroodpadem i v případě elektrozařízení nepocházejícího z domácností. Navržená právní úprava je stejná jako v případě elektrozařízení pocházejícího z domácností (bod 26; § 37n odst. 6).

K bodu 29 (§ 37p odst. 4)

Vzhledem k tomu, že při projednávání návrhu novely vyhlášky č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi, která byla zveřejněna ve Sbírce zákonů v červnu 2013 pod č. 178/2013, se objevily názory, že tato vyhláška v některých částech překračuje meze zákonného zmocnění pro její vydání, navrhuje se rozšířit zmocňovací ustanovení v § 37p odst. 4, čímž by měly být do budoucna vyloučeny jakékoliv pochybnosti v této věci. Cílem navrhované změny není rozšiřování platné právní úpravy ve vyhlášce o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady, pokud jde o solární panely.

K bodu 30 (§ 37p odst. 5)

Solární panely je třeba v podmínkách české právní úpravy považovat vždy za elektrozařízení nepocházející z domácností, neboť podle energetického zákona musí mít všichni provozovatelé solárních elektráren včetně soukromých fyzických osob licenci udělenou Energetickým regulačním úřadem, která je opravňuje k podnikání v energetických odvětvích. Z toho důvodu je třeba umožnit v souladu s čl. 13 odst. 2 směrnice 2012/19/EU uzavření dohody mezi výrobcem a konečným uživatelem o odchylném způsobu zajištění financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu ze solárních panelů. Dohodu bude možné uzavřít pouze pro nové solární panely nejpozději při jejich dodání, takže financování nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů uvedených na trh do dne 1. ledna 2013 nemůže být takovou dohodou dotčeno. Zákon dále stanoví, že tato dohoda nesmí směřovat k omezení výše financování nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů podle tohoto zákona. Konkrétně se pak navrhuje v zákoně stanovit, že v případě takové dohody, na základě které odpovídá za financování konečný uživatel, se použijí přiměřeně podmínky pro zajištění financování nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů uvedených na trh do dne 1. ledna 2013; bude se tedy aplikovat analogicky § 37p odst. 2 s tím, že financování musí být plně zajištěno nejpozději do 5 let od uzavření této dohody. V opačném případě by totiž hrozila nezanedbatelná rizika pro životní prostředí, jestliže by se výrobci solárních panelů mohli zbavovat odpovědnosti za financování nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů jejím smluvním přenesením na konečné uživatele, kteří by toto financování nebyli nuceni zajistit. Uvedené pravidlo tak má za cíl zaručit, že i v případě dohod pro nové solární panely budou zajištěny finanční prostředky na budoucí likvidaci těchto panelů po ukončení jejich životnosti. Obdobně jako v § 37o odst. 3 se dále stanoví povinnost výrobce informovat

ministerstvo v roční zprávě o uzavření uvedené dohody a základních dohodnutých podmínkách financování.

K bodu 31 (§ 37q a 37r)

- *Pověřený zástupce (§ 37q)*

Osobou odpovědnou za plnění většiny povinností stanovených pro nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady je výrobce, tj. osoba, která poprvé uvede elektrozařízení v České republice na trh, vyrobí je nebo je doveze. S výjimkou osob, které prodávají elektrozařízení prostřednictvím prostředků komunikace na dálku přímo konečným uživatelům do České republiky z jiného státu, kde jsou usazeny (zákon zavádí legislativní zkratku „zahraniční výrobce“), je výrobce definován primárně jako osoba usazená v České republice.

Vedle tohoto principu ukládá směrnice 2012/19/EU v čl. 17 zajistit plnění povinností zahraničních výrobců, kteří prodávají elektrozařízení konečnému uživateli do jiného členského státu, než ve kterém jsou usazeni, prostřednictvím tzv. zplnomocněného zástupce. Tito zahraniční „internetoví prodejci“ dodávající elektrozařízení do České republiky, kteří jsou výrobci ve smyslu § 37g písm. e) bodu 4, si proto mají určit v České republice svého zplnomocněného zástupce (návrh zákona používá pojem „pověřený zástupce“, neboť nejde o zástupce na základě plné moci). Česká republika má naproti tomu recipročně zajistit, aby čeští „internetoví prodejci“ ustanovili „zplnomocněné zástupce“ v členských státech, kam dodávají nová elektrozařízení. Směrnice 2012/19/EU tímto způsobem řeší na unijní úrovni problematiku free-ridingu zahraničních internetových prodejců ve vztahu k povinnostem zpětného odběru, odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení a elektroodpadu.

V souladu se směrnicí 2012/19/EU návrh zákona dále umožňuje převzetí odpovědnosti za zajištění nakládání s elektrozařízeními a elektroodpadem z elektrozařízení uvedených na trh v České republice pověřeným zástupcem, kterého si může zvolit osoba usazená v jiném členském státě EU, která současně není zahraničním výrobcem ve smyslu § 37g písm. e) bodu 4. V takovém případě odpovídá tento „fakultativní“ pověřený zástupce za plnění povinností výrobce (tedy namísto osoby, která je výrobcem podle § 37g písm. e) bodu 1, 2 nebo 3), a to od okamžiku jeho zápisu do Seznamu výrobců elektrozařízení (postačí, pokud bude „zapsán“ prostřednictvím provozovatele kolektivního systému podle § 37i odst. 4). Z toho důvodu navrhovaný zákon stanoví, že osoba, která si takto pověřeného zástupce určí, je povinna o tomto kroku, jakož i o změně a odvolání pověřeného zástupce, informovat své odběratele.

Návrh zákona dále stanoví, že pověřeným zástupcem lze určit pouze právnickou osobu nebo fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, která je usazená v České republice, a to na základě písemného pověření (nejedná se o plnou moc, neboť pověřený zástupce jedná svým jménem). Pro případ, že pověřený zástupce nebude řádně plnit své povinnosti týkající se elektrických a elektronických zařízení podle dílu 8 zákona o odpadech, se navrhuje stanovit, že odpovědnost výrobce za jejich plnění v takovém případě nezaniká.

- *Přeshraniční přeprava použitých elektrozařízení (§ 37r)*

Na základě čl. 23 odst. 2 a přílohy VI směrnice 2012/19/EU se navrhuje začlenit do dílu 8 zákona o odpadech zvláštní právní úpravu pro přeshraniční přepravu použitých elektrozařízení, resp. přepravu těchto elektrozařízení do České republiky, z ní nebo přes ni. Smyslem této právní úpravy je zamezit přeshraniční přepravě použitých elektrozařízení, která

nejsou přepravována jako odpad, ale ve skutečnosti jím jsou. Návrh zákona v první řadě stanoví základní povinnost držitele přepravovaných použitých elektrozařízení prokázat na požádání celního úřadu nebo České inspekce životního prostředí (ČIŽP), že tato elektrozařízení nejsou odpadem. K prokázání této skutečnosti slouží dokumenty uvedené v navrhovaném ustanovení, které musí být při přepravě k dispozici celním úřadům a ČIŽP. Jedná se o kopii daňového dokladu podle zákona o dani z přidané hodnoty a kopii příslušné smlouvy (typicky kupní), v níž musí být uvedeno, že elektrozařízení jsou určena k přímému opětovnému použití a že jsou plně funkční, dále dokumentaci o každém jednotlivém kusu přepravovaného elektrozařízení, která prokazuje, že byla ověřena jeho funkčnost, a která není starší než 3 měsíce, a prohlášení držitele, že přepravovaná elektrozařízení nejsou odpadem. Způsob ověřování a prokazování funkčnosti použitých elektrozařízení a rozsah uvedené dokumentace budou stanoveny vyhláškou ministerstva, stejně jako seznam dalších dokladů přikládaných k nákladu přepravovaných použitých elektrozařízení a výčet elektrozařízení s obsahem nebezpečných látek, která nesmí být přepravována jako použitá. Navrhované ustanovení rovněž v souladu s bodem 2 přílohy VI směrnice 2012/19/EU upravuje výjimky z povinnosti mít při přepravě k dispozici uvedené dokumenty v souvislosti se zasláním použitých elektrozařízení za stanovených podmínek k opravě nebo renovaci mezi podnikajícími subjekty. Z povinnosti prokazovat na základě uvedených dokumentů, že přepravovaná elektrozařízení nejsou odpadem, se jeví potřebné vyjmout též přepravu elektrozařízení výhradně k soukromému nebo osobnímu použití. Dikce odstavce 3 vychází z definice tzv. zboží neobchodní povahy uvedené v čl. 1 odst. 6 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství.

Dalším požadavkem, který navrhovaná právní úprava klade na přeshraniční přepravu použitých elektrozařízení, je zajištění ochrany elektrozařízení před poškozením v průběhu přepravy, nakládky a vykládky, zejména prostřednictvím dostatečných obalů a vhodného uspořádání nákladu. Jestliže tento požadavek není splněn, stejně jako v případě, že držitel přepravovaných použitých elektrozařízení stanoveným způsobem neprokáže, že přepravovaná elektrozařízení nejsou odpadem, uplatní se nevyvratitelná právní domněnka, že tato elektrozařízení jsou elektroodpadem a jejich přeprava je nedovolenou přepravou odpadů podle přímo použitelného právního předpisu EU o přepravě odpadů (nařízení (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů).

K bodu 32 (§ 37s)

V návaznosti na čl. 14 odst. 2 písm. b) směrnice 2012/19/EU se navrhuje vytvořit veřejně přístupný jednotný registr míst zpětného odběru, do kterého budou výrobci elektrozařízení určených k použití v domácnostech vkládat dálkovým přístupem údaje ve stanoveném rozsahu a formátu. Registr by měl přispět k větší transparentnosti a umožnit spotřebiteli snadno identifikovat, který systém má v jaké dostupnosti zřízena místa zpětného odběru. Spotřebitel tak bude mít přehled o nejbližším místě zpětného odběru, nikoliv pouze o sběrných sítích jednotlivých provozovatelů kolektivních systémů tak, jako tomu bylo doposud. Registr míst zpětného odběru bude zřízen jako informační systém veřejné správy, jehož správcem je ministerstvo. Spuštění registru se předpokládá 1. června 2015.

K bodu 33 (§ 38 odst. 4)

Informační povinnosti výrobců ve vztahu ke konečným uživatelům týkající se zpětného odběru elektrozařízení pocházejících z domácností jsou upraveny v § 38 odst. 4 zákona o odpadech. Za účelem plné transpozice čl. 14 odst. 2 směrnice 2012/19/EU je však třeba

doplnit do tohoto ustanovení také povinnost informovat o významu grafického symbolu podle § 37k odst. 2.

K bodu 34 (§ 38 odst. 5)

Navrhované doplnění informační povinnosti posledního prodejce ve vztahu ke konečnému uživateli ohledně zajištění zpětného odběru použitých výrobků reaguje na rozšíření prodeje prostřednictvím prostředků komunikace na dálku, zejména internetu. Současná podoba ustanovení odpovídá spíše prodeji v kamenných prodejnách, přitom ve vztahu k internetovým prodejcům zůstává tato informační povinnost prakticky nevynutitelná, neboť sankce za její nesplnění v podobě povinnosti odebírat použité výrobky přímo v provozovně se u tohoto typu prodeje nemůže uplatnit. Navrhuje se proto stanovit posledním prodejcům povinnost uvádět při prodeji vybraných výrobků prostřednictvím prostředků komunikace na dálku tuto informaci písemně. Nesplnění této povinnosti bude postižitelné pokutou podle § 66 odst. 3 písm. g).

K bodu 35 (§ 66 odst. 3 písm. k))

V návaznosti na novou úpravu povinnosti osoby uvedené v § 37q odst. 5 určit si za účelem plnění povinností výrobce pověřeného zástupce se doplňuje nová skutková podstata jiného správního deliktu právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby, aby byla zajištěna vynutitelnost této povinnosti.

K bodům 36 až 38 (§ 72 odst. 1)

V souvislosti se zřízením nového registru míst zpětného odběru podle § 37s se doplňují ustanovení obsahující výčet údajů a informací, které ministerstvo shromažďuje, zpracovává a zveřejňuje, a správa tohoto registru se rovněž zařazuje mezi kompetence ministerstva.

K bodu 39 (Příloha č. 7)

Vzhledem k tomu, že směrnice 2012/19/EU mění skupiny elektrozařízení s účinností od 15. srpna 2018, navrhuje se v návaznosti na § 37f odst. 2 nové znění přílohy č. 7 k zákonu o odpadech, která bude obsahovat dvě části – část I, která se použije do 14. srpna 2018, a část II, která se použije od 15. srpna 2018. Část I přílohy č. 7 odpovídá dosud platné (celé) příloze č. 7 k zákonu o odpadech a příloze I směrnice 2012/19/EU. Do části II nově navrhované přílohy č. 7 je pak promítnuta příloha III uvedené směrnice.

K bodu 40 (Příloha č. 14)

V nové příloze č. 14 k zákonu o odpadech se stanovují procentuální cíle pro minimální úroveň využití, recyklace a přípravy na opětovné použití elektroodpadu, které vycházejí z přílohy V směrnice 2012/19/EU. Zatímco do 14. srpna 2015 budou platit pro jednotlivé skupiny elektrozařízení cíle pro využití elektroodpadu, kde jsou zahrnuty všechny způsoby využití včetně recyklace a přípravy na opětovné použití, a zvláště cíle pro recyklaci elektroodpadu, od 15. srpna 2015 se budou sledovat vedle cílů pro jakékoliv využití elektroodpadu cíle pro recyklaci společně s přípravou na opětovné použití.

K čl. II – Přejchodná ustanovení

K bodu 1

Jelikož započítí plnění nové povinnosti výrobců vést evidenci toku zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraného elektroodpadu od místa zpětného odběru nebo místa odděleného sběru až po zpracování, využití a odstranění elektroodpadu v průběhu kalendářního roku by bylo zbytečné a nepraktické, navrhuje se stanovit, že tato povinnost výrobcům vzniká až od 1. ledna 2015.

K bodu 2

Nová právní úprava se nedotkne platnosti zápisů v Seznamu výrobců elektrozařízení, které byly učiněny před nabytím její účinnosti. Výjimku tvoří zápisy osob usazených v jiném státě než v České republice, které pozbývají platnosti dnem nabytí účinnosti navrhovaného zákona. To souvisí s novým vymezením pojmu „výrobce“ a stanovením okruhu osob, které se zapisují do Seznamu – nově by jimi měli být pouze výrobci usazení v České republice (§ 37g písm. e) body 1 až 3) a namísto „zahraničního výrobce“ podle § 37g písm. e) bodu 4) jím ustanovený pověřený zástupce. Pokud jde o přizpůsobení zápisů učiněných před nabytím účinnosti navrhovaného zákona nové právní úpravě, tuto otázku řeší přechodné ustanovení v čl. II bodu 4.

K bodu 3

Vzhledem k tomu, že navrhovaným zákonem se nově upravují podmínky pro zápis do Seznamu výrobců elektrozařízení včetně náležitostí návrhu na zápis, je třeba přechodným ustanovením řešit otázku probíhajících řízení o zápisu, která nebudou pravomocně skončena do dne nabytí účinnosti navrhovaného zákona. Z hlediska právní jistoty navrhovatelů se jako vhodné řešení jeví přechodným ustanovením stanovit, že řízení ve věci zápisu do Seznamu, která nebudou pravomocně skončena do dne nabytí účinnosti navrhovaného zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Následné přizpůsobení těchto zápisů nové právní úpravě bude řešeno přechodným ustanovením v čl. II bodu 4.

Výjimku představují pouze pravomocně neskončená řízení ve věci zápisu do Seznamu, týkající se zajištění financování nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností a uvedenými na trh do dne 13. srpna 2005 (historická elektrozařízení) nebo je-li navrhovatelem osoba usazená v jiném státě než v České republice, která se navrhuje dnem nabytí účinnosti navrhovaného zákona zastavit. Vzhledem k tomu, že v připravované vyhlášce ministerstva k provedení tohoto zákona se již nepočítá s omezením zajišťování společného plnění povinnosti financování nakládání s historickými elektrozařízeními pocházejícími z domácností pouze na jeden kolektivní systém pro každou skupinu elektrozařízení, nedávalo by smysl dokončovat uvedená správní řízení podle dosavadní právní úpravy, díky které tato pravomocně neskončená řízení již po řadu let provázejí spory včetně soudních o to, který kolektivní systém má být zapsán do Seznamu pro danou skupinu elektrozařízení. Přechodným oprávněním provozovatelů kolektivních systémů zajišťovat financování nakládání s historickými elektrozařízeními pocházejícími z domácností po dobu jednoho roku od nabytí účinnosti tohoto zákona v rozsahu (původně) podaného návrhu na zápis má být zajištěna kontinuita plnění těchto povinností a vytvořen časový prostor k provedení zápisů do Seznamu podle nové právní úpravy. Omezení datem 31. prosince 2013 pro podání původního návrhu na zápis má za cíl zamezit podávání účelových návrhů před nabytím účinnosti tohoto zákona.

K bodu 4

Přechodné ustanovení řeší přizpůsobení zápisů v Seznamu výrobců elektrozařízení učiněných před nabytím účinnosti navrhovaného zákona nové právní úpravě. Osoba, která je takto v Seznamu zapsána, bude povinna doplnit všechny údaje, které jsou vyžadovány v návrhu na zápis podle § 37i odst. 3 zákona o odpadech ve znění navrhovaného zákona nejpozději do 4 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona. Vzhledem k možnosti zápisu do Seznamu podle dosavadní právní úpravy i po nabytí účinnosti navrhovaného zákona (přechodné ustanovení v čl. II bodu 3) se stanoví alternativně lhůta pro doplnění údajů do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o takovém zápisu do Seznamu, nastane-li tato skutečnost až po uplynutí uvedené čtyřměsíční lhůty. V případě, že osoba zapsaná v Seznamu uvedenou povinnost nesplní, ministerstvo ji ze Seznamu vyřadí.

K čl. III – Účinnost

S ohledem na lhůtu pro transpozici směrnice 2012/19/EU, která uplynula dnem 14. února 2014, a následné zahájení řízení o porušení Smlouvy ze strany Evropské komise a současně vzhledem k nutnosti poskytnout dotčeným subjektům alespoň minimální legisvakanční dobu k přípravě na plnění nových povinností, se navrhuje nabytí účinnosti navrhovaného zákona prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů. Odložená účinnost k 1. červnu 2015 se navrhuje u novelizačních bodů zavádějících právní úpravu registru míst zpětného odběru, neboť implementace těchto nových ustanovení předpokládá nejprve vytvoření příslušného informačního systému.

V Praze dne 2. dubna 2014

předseda vlády

Mgr. Bohuslav Sobotka, v.r.

ministr životního prostředí

Mgr. Richard Brabec, v.r.